

การวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

๑๔ ก.พ. 2543

ปริญญานิพนธ์

ของ

กรกต กงทน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

ตุลาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพ์า)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาจารย์ ทรงงามทรัพย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพ์า)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาจารย์ ทรงงามทรัพย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญชัย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ธงชาติ พุเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านอาจารย์อาจหาญ ทรงงามทรัพย์ กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย และท่านอาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำชี้แนะ และช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์สมบูรณ์และถูกต้องทุกประการ จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ยุทธพงษ์ ไหมหงษ์ และครอบครัว ตลอดจนญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้การช่วยเหลือและอนุเคราะห์เรื่องเครื่องอำนวยความสะดวกในการวิจัย สถานที่ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในช่วงที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งทำให้การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จได้ด้วยดี

ในท้ายที่สุดนี้ขอเทอดพระคุณ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ที่เคารพอย่างสูงทุกท่าน ที่ให้การอบรมสั่งสอน และประสิทธิประสาทความรู้อันประเสริฐ ญาติ พี่น้อง และเพื่อนทุกคน ที่ส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา คุณความดีทั้งหลายและความสำเร็จในครั้งนี้ ขอทุกท่านจงประสบในสิ่งที่ดั่งใจตลอดไป

กรกต คงทน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
ประวัติความเป็นมาฟุตบอลโลก	6
ทฤษฎีและหลักการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า	16
หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุกเข้าโจมตี	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
งานวิจัยในต่างประเทศ	39
งานวิจัยในประเทศ	42
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	45
แหล่งข้อมูลและประชากร	45
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	60
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	60
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	60
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	60
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	61
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	69
ประวัติย่อของผู้วิจัย	71

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนและคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	47
2	แสดงจำนวนและคำร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	49
3	แสดงจำนวนและคำร้อยละพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	50
4	แสดงจำนวนและคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตประตู ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	51
5	แสดงจำนวนและคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตโทษ ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	52
6	แสดงจำนวนและคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลนอกพื้นที่เขตโทษ ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	53
7	แสดงจำนวนและคำร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตประตู ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	54
8	แสดงจำนวนและคำร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตโทษ ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	55
9	แสดงจำนวนและคำร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลนอกพื้นที่เขตโทษ ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998	56

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1 ระบบการเล่นแบบ W.M.		21
2 ระบบการเล่นแบบ 4:2:4		22
3 ระบบการเล่นแบบ 4:3:3		22
4 ระบบการเล่นแบบ 1:3:3:3		22
5 ระบบการเล่นแบบ 1:3:2:4		23
6 ระบบการเล่นแบบ 3:5:2		23
7 ระบบการเล่นแบบ 4:4:2		23
8 การเข้าโจมตีจากการเตะเริ่มเล่น		27
9 การเริ่มโจมตีจากการเตะจากประตูด้วยการส่งลูกสั้น		28
10 การทุ่มลูกเข้าเล่น และการหลอกล่อวิธีที่ 1		39
11 การทุ่มลูกเข้าเล่น และการหลอกล่อวิธีที่ 2		31
12 การทุ่มลูกเข้าเล่น และการหลอกล่อวิธีที่ 3		31
13 แสดงตำแหน่งการยืนแบบแถวทหาร เมื่อมีการเตะจากมุม		33
14 แสดงการเล่นซึ่งฝ่ายรุกได้เปรียบจำนวนผู้เล่น โดยการเตะมุมด้วยลูกสั้น		35
15 แสดงการส่งลูกบอลไปทางด้านข้างเพื่อทำลายกำแพงในการป้องกันของฝ่ายรับ		37
16 แสดงการรุกที่ใช้ผู้เล่นกองหลังวิ่งขึ้นมารับลูกบอลจากการเตะกินเปล่าแล้วยิงประตูทันที		38
17 แสดงคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998		57
18 แสดงคำร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998		58
19 แสดงพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998		59
20 ภาพสนามฟุตบอลที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล		73

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ฟุตบอลเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งที่มีความนิยมในปัจจุบัน สังเกตได้จากจำนวนผู้เล่น ผู้ดู และการแข่งขันในระดับต่างๆ ฟุตบอลเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ในการเรียนการสอนในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา และเป็นกิจกรรมพลศึกษาประเภทหนึ่งที่ใช้เป็นกิจกรรมการออกกำลังกาย รวมทั้งช่วยส่งเสริมและพัฒนาร่างกายให้เกิดความแข็งแรง สมบูรณ์ ประโยค สุทธิสง่า (2539 : 3) กล่าวว่า เกมฟุตบอลก่อให้เกิดความสนุกสนาน สามัคคี รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี มีระเบียบวินัยและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี และได้กล่าวถึงกีฬาฟุตบอลว่า เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงทรัพยากรบุคคลของชาติที่สำคัญสิ่งหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติในปัจจุบัน นอกจากนี้กีฬาฟุตบอลได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับการศึกษา เช่น หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2532 และ 2533 กำหนดให้วิชาฟุตบอลเป็นวิชาบังคับเลือกกิจกรรมประเภททีม วิชาเลือกเสรีสำหรับระดับอุดมศึกษา เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกของนิสิตพลศึกษาทั้ง วท.บ. และ กศ.บ. รวมทั้งเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป และวิชาเลือกเสรีของนิสิตวิชาเอกอื่นๆ ทุกคณะของมหาวิทยาลัยด้วย

การแข่งขันฟุตบอลและการเล่นฟุตบอล จุดมุ่งหมายของผู้เล่นทั้งสองฝ่ายคือการนำลูกฟุตบอลไปยังประตูฝ่ายตรงข้าม ซึ่งการยิงประตูและการได้ประตูถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ทีมได้รับชัยชนะ ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534 : 62) กล่าวว่า การได้ประตูเป็นสิ่งที่ทีมฟุตบอลและผู้เล่นต้องการได้กันทั้งนั้น เพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกันคือชัยชนะ ปรีชา เผือกขวัญดี (2528 : 149) ได้กล่าวว่า ท่านไม่อาจชนะการแข่งขันได้ถ้าปราศจากการยิงประตู จึงควรมีคติประจำใจของท่านว่า จะต้องยิงประตูเสมอ ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าสิ่งสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องวัดความสามารถของการเล่นฟุตบอลคือชัยชนะที่ได้จากการทำประตู อย่างไรก็ตามการที่จะยิงประตูได้ไม่ใช่เรื่องง่าย จะต้องอาศัยองค์ประกอบและทักษะฟุตบอลหลายอย่างจึงจะทำให้เล่นฟุตบอลได้ดี และเป็นผู้เล่นที่ดีได้ ซอนเดอร์ส (ธนา กิตติศรีวรพันธ์. 2522 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Saunders. 1974) ได้กล่าวว่า การที่จะเล่นฟุตบอลได้นั้น จะต้องมีการบังคับบอล (Ball Control) ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการควบคุมนี้ประกอบด้วยทักษะการเตะลูกบอลแบบต่างๆ

การเลี้ยงลูกบอล การหยุดลูกบอล การโหม่งลูกบอล การส่งลูกบอล และการยิงประตู ซึ่งสอดคล้องกับ การ์เมอร์ (ประโยค สุทธิสง่า, 2539 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Garmer, 1966) ได้กล่าวว่า การเล่นฟุตบอลที่ตื้นนั้น จะต้องประกอบด้วย สมรรถภาพทางกาย ยุทธวิธี และความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทักษะ 7 กลุ่ม คือ การเตะลูกบอล การหยุดลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การเข้าแย่งลูกบอล การทุ่มลูกบอล การโหม่งลูกบอล และการยิงประตู

ฟุตบอลโลกเป็นการแข่งขันฟุตบอลอีกรายการหนึ่งที่มีความสนใจจากผู้ชมจำนวนมากจากนานาประเทศ เพราะเป็นกีฬายอดนิยมในปัจจุบัน ซึ่งในการแข่งขันฟุตบอลโลกเป็นการรวมเอา นักฟุตบอลหรือผู้เล่นที่มีทักษะความสามารถในการเล่นฟุตบอลขั้นสูง และมีความชำนาญในการเล่นโดยแต่ละทีมได้คัดเลือกตัวผู้เล่นที่มีคุณสมบัติ มีมาตรฐานในการเล่นยอดเยี่ยม ส่วนใหญ่จะเป็นนักฟุตบอลอาชีพที่มีชื่อเสียงโด่งดังของแต่ละประเทศมารวมเป็นทีมเดียวที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้เป็นทีมที่ดีที่สุด ในการแข่งขันฟุตบอลโลกแต่ละครั้ง จำนวนประตูที่ยิงได้เกิดขึ้นจำนวนมาก การได้ประตูเกิดขึ้นอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการได้ประตู มีรูปแบบและวิธีการยิงประตูได้อย่างไรบ้าง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และเป็นความรู้ใหม่ที่ควรจะศึกษา รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์กับผู้สนใจในกีฬาฟุตบอล

ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ในวงการกีฬา หรือผู้ที่สนใจในกีฬาฟุตบอล นักกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนและโค้ช ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในคราวต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998
2. เพื่อทราบวิธีการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998
2. ทำให้ทราบวิธีการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998
3. เป็นแนวทางให้ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชดัดแปลงรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลไปใช้ในการฝึกสอน ฝึกซ้อม และการแข่งขันจริงได้

4. ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจจะศึกษา ค้นคว้า วิจัย ในเรื่อง การยิงประตูฟุตบอล

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ เป็นทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 1998 รอบสุดท้าย จำนวน 32 ทีม (32 ประเทศ) ได้แก่ ทีมชาติบราซิล ทีมชาติสกอตแลนด์ ทีมชาติโมร็อกโก ทีมชาตินอร์เวย์ ทีมชาติอิตาลี ทีมชาติชิลี ทีมชาติแคเมอรูน ทีมชาติออสเตรีย ทีมชาติฝรั่งเศส ทีมชาติแอฟริกาใต้ ทีมชาติซาอุดีอาระเบีย ทีมชาติเดนมาร์ก ทีมชาติสเปน ทีมชาติไนจีเรีย ทีมชาติปารากวัย ทีมชาติบัลแกเรีย ทีมชาติฮอลแลนด์ ทีมชาติเบลเยียม ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติเม็กซิโก ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติสหรัฐอเมริกา ทีมชาติยูโกสลาเวีย ทีมชาติอิหร่าน ทีมชาติโรมาเนีย ทีมชาติโคลัมเบีย ทีมชาติอังกฤษ ทีมชาติตูนิเซีย ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติจาไมก้า และทีมชาติโครเอเชีย

2. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า

2.1 รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล

2.1.1 การส่งทะลุไปข้างหน้า (Through Pass)

2.1.2 การส่งจากด้านข้าง (Conner Flag)

2.1.3 การเลี้ยงหลบลูกคู่แข่ง

2.1.4 การเตะมุม

2.1.5 การเตะ ณ จุดเตะโทษ

2.1.6 การเตะโทษโดยอ้อม

2.1.7 การส่งวอลพาส (Wall Pass)

2.1.8 การส่งย้อนกลับหลัง (Back Pass)

2.1.9 การเตะโทษโดยตรง

2.1.10 การส่งดับเบิลพาส (Double Pass)

2.1.11 การทุ่ม

2.2 วิธีการยิงประตูฟุตบอล

2.2.1 การเตะด้วยหลังเท้า

2.2.2 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

2.2.3 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก

- 2.2.4 การโหม่ง
- 2.2.5 การเตะวอลเลย์ (Volley Kick)
- 2.2.6 อื่นๆ
- 2.3 พื้นที่การยิงประตูฟุตบอล
 - 2.3.1 เขตประตู
 - 2.3.2 เขตโทษ
 - 2.3.3 นอกเขตโทษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล หมายถึง ลักษณะการเล่นก่อนการจบเกมรุกด้วยการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล และผู้ตัดสินให้เป็นการได้ประตูโดยเกิดจากการประสานงานของผู้เล่นฝ่ายรุกทีมเดียวกัน หรือความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งแบ่งรูปแบบได้ดังนี้

การส่งทะลุไปข้างหน้า หมายถึง การส่งบอลด้วยลูกเลียด และลูกโค้งทะลุผ่านแนวรับฝ่ายป้องกัน และสามารถเข้ายิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การส่งจากด้านข้าง หมายถึง การส่งบอลด้วยลูกเลียด และลูกโค้งจากพื้นที่ด้านข้างสนามฟุตบอล (พื้นที่ A) และสามารถเข้ายิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน หมายถึง การเคลื่อนที่ของผู้เล่นไปพร้อมๆ กับลูกบอล โดยใช้ความสามารถเฉพาะตัวหลบหลีกฝ่ายป้องกัน และเข้ายิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การส่งย้อนกลับหลัง หมายถึง การส่งบอลจากผู้เล่นฝ่ายรุกที่ครอบครองบอลอยู่ด้านหน้า ให้ผู้เล่นด้านหลังที่ขึ้นมาช่วยสนับสนุนการรุก และสามารถเข้ายิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การส่งวอลพาส หมายถึง การส่งบอลจากผู้เล่นคนที่หนึ่งไปให้คนที่สอง และคนที่สองส่งบอลกลับคืน (จังหวะเดียว) ให้คนที่หนึ่ง และสามารถเข้ายิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การส่งดับเบิลพาส หมายถึง การส่งบอลจากผู้เล่นคนที่หนึ่งไปให้คนที่สอง และคนที่สองส่งบอลกลับคืน (จังหวะเดียว) ให้คนที่หนึ่ง คนที่หนึ่งส่งบอลให้คนที่สองอีกครั้ง ซึ่งคนที่สองสามารถยิงประตูได้สัมฤทธิ์ผล

การเตะโทษโดยตรง หมายถึง การเริ่มเล่น ณ จุดที่มีการทำผิดกติกา ซึ่งผู้เล่นสามารถเตะ หรือยิงประตูจังหวะเดียวเข้าประตูได้ และลูกบอลต้องเข้าภายในประตู จึงจะนับเป็นการได้ประตู

การเตะโทษโดยอ้อม หมายถึง การเริ่มเล่นของฝ่ายรุก ณ จุดที่มีการทำผิดกติกา ซึ่งการเตะหรือยิงประตู ลูกบอลจะต้องถูกผู้เล่นคนใดคนหนึ่งนอกจากผู้เตะก่อนที่จะลูกบอลจะเข้าภายในประตู จึงจะนับเป็นการได้ประตู

การเตะ ณ จุดเตะโทษ หมายถึง การเริ่มเล่นของฝ่ายรุก ณ จุดโทษ ระยะ 12 หลาจากการทำผิดกติกาในเขตโทษของผู้เล่นฝ่ายรับ ซึ่งผู้เล่นฝ่ายรุกสามารถเตะหรือยิงประตูจังหวะเดียวเข้าประตูได้ และลูกบอลต้องเข้าภายในประตู จึงจะนับเป็นการได้ประตู

วิธีการยิงประตูฟุตบอล หมายถึง การกระทำใดๆ ที่ผู้เล่นใช้เท้าเตะ ศีรษะโหม่ง หรืออวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดยกเว้นส่วนของแขน ทำให้ลูกบอลเข้าภายในประตู และผู้ตัดสินให้เป็นการได้ประตู

พื้นที่การยิงประตูฟุตบอล หมายถึง เขตของสนามฟุตบอลซึ่งแบ่งเป็นเขตต่างๆ ได้แก่ เขตประตู เขตโทษ และนอกเขตโทษ

ฟุตบอลโลกปี 1998 หมายถึง การแข่งขันฟุตบอลที่สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) กำหนดให้จัดการแข่งขันที่ประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1998 โดยมีทีมจากทวีปต่างๆ เข้าร่วมการแข่งขันรอบสุดท้าย 32 ทีม (32 ประเทศ)

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาฟุตบอลโลก
2. ทฤษฎีและหลักการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า
3. หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุกเข้าโจมตี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

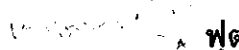
การวิจัยในต่างประเทศ

การวิจัยในประเทศ

ประวัติความเป็นมาฟุตบอลโลก

ฟุตบอลสมัยใหม่นั้นริเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศอังกฤษ โดยมีการจัดตั้งสมาคมฟุตบอลขึ้น หลังจากนั้นกีฬาฟุตบอลก็เริ่มเป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก จนถึงปี 1904 มีการประชุมที่กรุงปารีส โดยมีตัวแทนจากประเทศต่างๆ คือ เบลเยียม เดนมาร์ก ฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ สเปน สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ เข้าร่วมประชุม และตกลงให้มีการจัดตั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือฟีฟ่า (FIFA) ขึ้น ส่วนอังกฤษประเทศต้นแบบกลับไม่ได้เข้าร่วมประชุม ซึ่งจริงๆ แล้วประเทศในเครือจักรภพไม่ได้เข้าร่วมแข่งขันในฟุตบอลโลก (World Cup) เลย จนกระทั่งปี 1950

อังกฤษยังได้ถอนตัวจากการแข่งขันฟุตบอลโอลิมปิกในปี 1928 เพราะเห็นว่า นักฟุตบอลจากชาติอื่นไม่ใช่ นักกีฬาสมัครเล่นอย่างแท้จริง ในส่วนของฟีฟ่านั้นก็ได้จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลอาชีพขึ้น โดยใช้ชื่อถ้วยรางวัลว่า ถ้วยฟุตบอลโลก (World Cup) ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นถ้วยจูลส์ ริเมต์ (Jules Rimet Trophy) เพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานฟีฟ่าชาวฝรั่งเศส คนแรก ผู้มีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานให้แก่สหพันธ์ มีหลายประเทศเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันครั้งแรก แต่ในที่สุดอุรุกวัย แชมป์ฟุตบอลโอลิมปิกปี 1928 ก็ได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพ

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 1 ปี ค.ศ. 1930

อุรุกวัยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ฟุตบอลโลกครั้งนี้จัดขึ้นที่เมืองมอนเตวิเดโอ มีสมาชิก 13 ประเทศจากสมาชิก 41 ประเทศของฟีฟ่าเข้าร่วมแข่งขัน ประเทศทางยุโรปส่งทีมเข้าร่วมเพียง 4 ทีม และถูกจัดแยกอยู่ใน 4 สาย ในบรรดาทีมจากยุโรปมีเพียงยูโกสลาเวีย เท่านั้นที่ผ่านเข้ารอบเซมิ-ไฟนัลพร้อมกับอาร์เจนตินา อุรุกวัย และอเมริกา ส่วนในรอบชิงชนะเลิศ คู่ชิงได้แก่ อุรุกวัยและอาร์เจนตินา

ในการแข่งขันนัดชิงชนะเลิศ คู่ชิงตกลงกันไม่ได้ว่าจะใช้ลูกบอลของใคร จึงต้องใช้ลูกของอาร์เจนตินาในครั้งแรก และลูกของอุรุกวัยในครั้งหลัง ครั้งแรกอาร์เจนตินานำ 2-1 แต่อุรุกวัยกลับมาชนะ 4-2 ในที่สุด

→ ฟุตบอลโลกครั้งที่ 2 ปี ค.ศ. 1934

อิตาลีได้เป็นเจ้าภาพสำหรับการแข่งขันครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมแข่งขันต้องผ่านรอบคัดเลือก จนเหลือ 16 ทีม อุรุกวัยไม่ส่งทีมเพราะไม่พอใจที่ในปี 1930 ยุโรปส่งทีมเข้าแข่งขันน้อย ทางอาร์เจนตินาผู้เล่นเก่งๆ ถูกชวนให้ไปเล่นในฟุตบอลอิตาลีลีก จึงเหลือแต่ผู้เล่นฝีเท้าอ่อน

ผลการแข่งขันนั้น ทีมนอกยุโรปตกรอบแรกหมด อิตาลีต้องการเอาชนะจึงเล่นแรง โดยเฉพาะกับสเปนซึ่งอิตาลีเอาชนะได้ 2-1 และกรรมการชาวสวิสถูกลงโทษห้ามทำการตัดสิน ในเวลาต่อมาด้วยข้อหาลำเอียงเข้าข้างอิตาลี ส่วนในรอบเซมิ-ไฟนัล อิตาลีชนะออสเตรียซึ่งเป็นทีมที่เตรียมตัวมาดีที่สุด และรอบชิงชนะเลิศก็สามารถพิชิตเชโกสโลวาเกีย 2-1

→ ฟุตบอลโลกครั้งที่ 3 ปี ค.ศ. 1938

ฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน เป็นครั้งแรกที่ประเทศเจ้าภาพและแชมป์ได้รับสิทธิให้เข้าร่วมการแข่งขันโดยไม่ต้องแข่งรอบคัดเลือก ฟุตบอลโลกครั้งนี้จัดขึ้นในช่วงซึ่งมีเค้าของสงครามโลกครั้งที่ 2 อาร์เจนตินาและอุรุกวัยไม่เข้าร่วมรวมทั้งอังกฤษซึ่งเพิ่งจะชนะอิตาลีแชมป์เก่า ส่วนออสเตรียถอนตัวเพราะถูกเยอรมนีเข้ายึดประเทศ รวมแล้วมีทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 16 ทีม

การถอนตัวของออสเตรีย (เพราะนักฟุตบอลถูกเยอรมนีจับตัวไป) ทำให้สวีเดนผ่านรอบแรกโดยไม่ต้องแข่ง และชนะคิวบา 8-0 ในรอบสอง ลอยลำเข้าไปแข่งในรอบเซมิ-ไฟนัล บราซิลเป็นคู่แข่งอันตรายของทีมจากยุโรป เพราะมีศูนย์หน้าดีคือ เลโอนิดัส เจ้าของฉายา “เพชรดำ” ผู้ยิงประตูได้ 4 ลูก ทำให้ชนะโปแลนด์ 6-5 แต่ในรอบเซมิ-ไฟนัล บราซิลเก็บตัวเขาไว้เพราะคิดว่าจะชนะอิตาลีได้โดยง่าย แต่กลับแพ้ไป 2-1 จอมโหดอิตาลีซึ่งนำโดยจิอุเซเป เมอัซซา ชนะฮังการี 4-2 ในรอบชนะเลิศ สามารถรักษาแชมป์ฟุตบอลโลกได้อีกครั้ง

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 4 ปี ค.ศ. 1950

บราซิลเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน บราซิลสร้างสนามแข่งขันขนาดใหญ่ขึ้นใหม่สำหรับงานนี้โดยเฉพาะ จุคนดูได้ 200,000 คน ตั้งอยู่ข้างแม่น้ำมารากานาในรีโอ ประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก แต่มีเพียงอังกฤษและสกอตแลนด์เท่านั้นที่ผ่านการคัดเลือกไปเล่นรอบแรก แต่สกอตแลนด์ถอนตัวในภายหลัง ในที่สุดจึงเหลือทีมที่ผ่าน去玩รอบแรก 14 ทีม อิตาลีต้องป้องกันแชมป์ทั้งที่สูญเสียผู้เล่นระดับนานาชาติไป 8 คน เพราะอุบัติเหตุเครื่องบินตกในปี 1949

ฟุตบอลโลกครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่ไม่มีการแข่งขันชิงชนะเลิศ จากการแบ่งกลุ่มเป็น 4 สาย (4-4-3-2) ได้ผู้ชนะเลิศในแต่ละสายคือ บราซิล สเปน สวีเดน และอุรุกวัย โดยอุรุกวัยชนะโบลิเวียถึง 8-0 ก่อนจะเข้ารอบเซมิ-ไฟนัล แล้วทั้ง 4 ทีมต้องแข่งแบบพบกันหมดเพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศ

อังกฤษอยู่ในสภาพแย่ การแข่งขันนัดที่สองแพ้อเมริกา 1-0 สร้างความตกตะลึงครั้งใหญ่ให้กับวงการฟุตบอลโลก และบราซิลก็ได้เป็นตัวเก็งขึ้นมา การแข่งขันนัดสุดท้ายในกลุ่ม 4 ทีมสุดท้าย ถือเป็นนัดชิงชนะเลิศ เพราะบราซิลได้ 4 คะแนน และอุรุกวัยได้ 3 คะแนน ผู้ชนะจะได้ตำแหน่งชนะเลิศ

บราซิลเป็นต่อ 10-1 และถ้าชนะผู้เล่นจะได้โบนัสก้อนใหญ่ราวคนละ 40,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในการแข่งขันนัดสุดท้ายที่สนามมารากานา บราซิลซึ่งต้องการเพียงแค่เสมอก็ได้แชมป์แล้วนำไปในช่วงแรกของครึ่งหลัง แต่ต่อมาอุรุกวัยยิงได้ 2 ลูก และชนะไปท่ามกลางความผิดหวังของคนดูที่มากเป็นประวัติการณ์กว่า 205,000 คน แต่ทุกคนก็ปรบมือให้กับผู้ชนะด้วยน้ำใจนักกีฬา

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 5 ปี ค.ศ. 1954

สวิตเซอร์แลนด์เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีการทำประตูได้มากมาย ทีมที่ผ่านรอบคัดเลือกมา 16 ทีม จะมีการคัดทีมเต็ง 2 ทีมจากแต่ละสายใน 4 สาย เพื่อที่จะแข่งแบบแพ้คัดออก อังกฤษเป็นทีมที่เด่นมาก ยิงประตูได้ 17 ประตูจากการแข่ง 2 นัด นอกจากนี้ยังมีนัดทำประตูสูงสุดในประวัติศาสตร์การแข่งขันฟุตบอลโลก นั่นคือ ออสเตรียยิงได้ 7 ประตู และสวิตเซอร์แลนด์ยิงได้ 5 ประตู

ในรอบควอเตอร์-ไฟนัล อังกฤษเอาชนะบราซิล 4-2 ได้ ต่อมาชนะอุรุกวัย 4-2 หลังการต่อเวลาในรอบเซมิ-ไฟนัล ส่วนในรอบชิงชนะเลิศ อังกฤษมั่นใจว่าจะชนะเยอรมันตะวันตกแน่ อังกฤษนำไปก่อน 2-0 หลังการแข่งขันเพียง 8 นาที แต่เยอรมนีรุกกลับ และเอาชนะไป 3-2 จากนั้นอังกฤษก็ไม่เคยได้เข้าชิงถ้วยชนะเลิศอีกเลย

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 6 ปี ค.ศ. 1958

สวีเดนเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน แชมป์เปียน 2 สมัยทั้งอุรุกวัยและอิตาลีไม่ผ่านรอบคัดเลือกมาแข่งขันที่สวีเดนในปี 1958 สหภาพโซเวียตเองเข้าแข่งครั้งนี้เป็นครั้งแรกและสามารถเข้าไปเล่นถึงในรอบควอเตอร์-ไฟนัลได้ ด้านทีมอังกฤษเสียผู้เล่นไปหลายคนเนื่องจากเครื่องบินที่ทีมแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ดโดยสารตกที่มิวนิกก่อนหน้าการแข่งขันเพียง 3 เดือน และนับเป็นครั้งแรกเช่นกันที่มีการถ่ายทอดการแข่งขันไปยังประเทศต่างๆ

บรรดาทีมที่เข้าแข่งใน 4 สายนั้น มีเพียง 8 ทีมที่เข้าแข่งรอบแพ้คัดออก จนที่สุดเหลือทีมเจ้าภาพคือ สวีเดน และบราซิลเป็นคู่ชิงชนะเลิศ บราซิลชนะฝรั่งเศสในรอบเซมิ-ไฟนัล 5-2 แต่จูลส์ ฟองแตน ของฝรั่งเศสทำสถิติยิงได้ 13 ประตู

ส่วนสวีเดนเล่นได้ดีมากทั้งในรอบรองและรอบชิงชนะเลิศแต่ก็ยังแพ้บราซิล 5-2 ฟุตบอลโลกครั้งนี้ เปเล่ซึ่งอายุเพียง 17 ปี โดดเด่นขึ้นมา ในรอบชิงชนะเลิศเขายิงได้ 2 ประตู ประตูแรกนั้นเขารับลูกด้วยหน้าอกขณะหันหลังให้ประตู แล้วปล่อยลูกลงบนหลังเท้า หมุนตัวและเตะลูกข้ามหัวคู่ต่อสู้ จากนั้นวิ่งอ้อมไปยังลูกเข้าประตูสวีเดน วิธีการเล่นและการสร้างความสนุกสนานในการแข่งขันของบราซิลทำให้ฟุตบอลโลกครั้งนี้ประทับใจคนดูทั่วโลก

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 7 ปี ค.ศ. 1962

ชิลีได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลโลก 1962 เพราะความสงบเนื่องจากเกิดแผ่นดินไหวในชิลีในปี 1960 ผู้คนล้มตายและทรัพย์สินเสียหายเป็นอันมาก มีการสร้างสนามใหม่ขึ้น 2 แห่ง แต่การจัดการแข่งขันไม่ดีนัก หลังจากที่นักหนังสือพิมพ์อิตาเลียนวิพากษ์วิจารณ์ชิลีไปแล้ว การแข่งขันระหว่างชิลีกับอิตาลีก็เกิดความวุ่นวาย เรียกกันว่า “ศึกซานติอาโก” ผู้เล่นชาวอิตาเลียนถูกต่อยจมูกหักไป 1 ราย อีก 2 รายถูกไล่ออกจากการแข่งขัน และกรรมการถูกวิจารณ์ว่าไม่ทำหน้าที่ ชิลีชนะ 2-0 ได้ตำแหน่งที่ 3 ไปครองจนได้

เปเล่บาดเจ็บหลังการแข่งขันเพียงนัดเดียว จึงไม่ได้เข้าแข่งในนัดอื่นอีก แต่ปีกของบราซิล การ์รินชา เล่นได้ดีมากและกลายเป็นขวัญกำลังใจของทีมแทน และแล้วก็ไม่มีใครเอาชนะบราซิลได้ เชคโกสโลวาเกียผ่านด่านต่างๆ จนมาเล่นในนัดชิงชนะเลิศได้ แต่ก็มาแพ้บราซิล 3-1 และบราซิลได้ครองถ้วยอีกครั้ง

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 8 ปี ค.ศ. 1966

อังกฤษเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน นับเป็นการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและดีที่สุดด้วยการคัดเลือกใช้วิธีเดิม คือคัด 8 ทีมจาก 4 สาย บราซิลตกกรอบไปอย่างน่าอัศจรรย์ เปเล่อดลง

แข่งอีกหลังจากถูกผู้เล่นของบัลกาเรียเล่นผิดกติกา และถูกผู้เล่นของโปรตุเกสกำจัด อิตาลีกีตกครอบด้วย โดยแพ้เกาหลีเหนือ 1-0 สร้างความตื่นตะลึงไม่แพ้เมื่อคราวอังกฤษแพ้ในปี 1950

ในรอบควอเตอร์-ไฟนัล เกาหลีเหนือยังคงสร้างความตื่นตะลึงด้วยการนำโปรตุเกส 3-0 แต่ยูเซบิโอ ดาวรุ่งดวงใหม่ของการแข่งขันครั้งนี้ยังตามไปได้ 4 ประตู ทำให้โปรตุเกสชนะ 5-3 ในรอบนี้เช่นกัน คู่ของอาร์เจนตินากับอังกฤษมีเหตุการณ์ที่น่าพิศวงถึง คือ หัวหน้าที่มอาร์เจนตินา อันโดนิโอ รัดติน ถูกไล่ออกจากการแข่งขัน โดยตำรวจต้องใช้เวลา 8 นาทีในการเชิญเขาออกไป

การแข่งขันรอบเซมิ-ไฟนัลระหว่างอังกฤษกับโปรตุเกสเป็นนัดที่ต้องบันทึกอีกนัดหนึ่ง บ็อบบี้ ชาร์ลตัน ยิงประตูให้อังกฤษทั้ง 2 ประตู และได้รับเสียงปรบมือจากชาวโปรตุเกสเองด้วย คู่อังกฤษกับเยอรมันตะวันตกต้องต่อเวลา และประตูที่เฮร์สต์ยังให้อังกฤษนำเป็นที่ถกเถียงกัน เยอรมนีอ้างว่าลูกบอลไม่เข้าเส้นประตู แต่เฮร์สต์ก็ยังได้อีก 1 ประตู เป็นผู้เล่นคนเดียวที่ทำแฮตทริกได้ในการแข่งขันชนะเลิศ

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 9 ปี ค.ศ. 1970

เม็กซิโกได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพเพราะอาร์เจนตินากำลังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ และอาร์เจนตินาแพ้ในรอบคัดเลือกด้วย เกาหลีเหนือถูกตัดสิทธิ์เพราะไม่ยอมเล่นกับอิสราเอล นอกจากนี้การแข่งขันคัดเลือกระหว่างฮอนดูรัสกับเอลซัลวาดอร์ทำให้สองประเทศกลายเป็นศัตรูกัน และต้องสังเวชีวิตถึง 3,000 คน

ประเทศทางยุโรปกังวลเรื่องความร้อนและลักษณะภูมิประเทศของเม็กซิโกกันมาก แต่ทุกคนก็ต้องจดจำการแข่งขันในรอบสุดท้ายของปี 1970 ไปอีกนาน เป็นปีที่อังกฤษซึ่งเป็นผู้ครองถ้วยฟุตบอลโลกและบราซิลโด่งดังที่สุด ในรอบแรกเป็นการปะทะระหว่างเปเล่กับ บ็อบบี้ มัวร์ ตัวสกัดที่ดีที่สุดในโลก นอกจากนี้กอร์ดอน แบงส์ ประตูของอังกฤษ ยังดังไปทั่วโลกด้วยการรักษาประตูจากการยิงของเปเล่ แต่เมื่อจบการแข่งขันบราซิลชนะไป 1-0

การแข่งขันนัดอื่นๆ ก็ยอดเยี่ยมไม่น้อย แต่โดยสรุปแล้วเปเล่เด่นที่สุดในรอบชิงชนะเลิศ เขายิงประตูได้ด้วย และเพื่อนร่วมทีมแจซินโฮ ทำสถิติยิงประตูได้ทุกนัด

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 10 ปี ค.ศ. 1970

เยอรมันตะวันตกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีการรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด เนื่องจากโอลิมปิกเกมส์เมื่อ 2 ปีก่อนเกิดเหตุร้ายสังหารหมู่ที่กริธาอิสราเอล 11 คน ระบบการคัดเลือกโดยอาศัยที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ในปีนั้นทำให้ประเทศยุโรปหลายประเทศที่มีทีมดีไม่ผ่านเข้ารอบ ส่วนทีมผีเท้าอ่อนได้เข้ามาหลายทีม เช่น อิสราเอล ไฮติ และแซร์

เยอรมนีเจ้าภาพและฮอลแลนด์เป็น 2 ทีมที่เด่นที่สุดในการแข่งขัน เพราะมีผู้เล่นดัง ฟรานซ์ เบคเคนเบาเออร์ และโจฮัน ครัฟฟ์ นอกจากนี้เยอรมันตะวันตกและเยอรมันตะวันออก ก็ได้แข่งกันเป็นครั้งแรก เยอรมันตะวันออกชนะไป 1-0

โครงสร้างใหม่ของการแข่งขันทำให้ 8 ทีมสุดท้ายที่เข้ารอบถูกแบ่งเป็น 2 สาย ผู้ชนะในแต่ละสายจะพบกันในนัดชิงชนะเลิศ ฮอลแลนด์เป็นตัวเต็ง แต่ในนัดชิงชนะเลิศกลับปล่อยให้เยอรมันตะวันตกตีตื้นและยิงนำไปในที่สุด 2-1

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 11 ปี ค.ศ. 1978

เป็นครั้งแรกที่มีประเทศเข้าร่วมคัดเลือกเกิน 100 ประเทศ และครั้งนี้อาร์เจนตินาได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพเป็นครั้งแรกด้วย ท่ามกลางความไม่พอใจของหลายประเทศ เพราะอาร์เจนตินามีรัฐบาลทหารเผด็จการ การแข่งขันจึงเกิดความตึงเครียดตลอดเวลา

คู่ชิงระหว่างอาร์เจนตินาและฮอลแลนด์เล่นกันดุเดือด ตีกันเต็ม ร็อบ เบนเซนบริงค์ ยิงเสมอฮอลแลนด์ 1-1 ในนาทีสุดท้าย เมื่อต่อเวลาอาร์เจนตินาทำได้อีก 2 ประตู จึงชนะไปในที่สุด มารีโอ เคมเพส ของอาร์เจนตินายิงได้ 2 ประตูในนัดชิงชนะเลิศนี้ และเป็นผู้ยิงประตูได้มากที่สุดของการแข่งขันทั้งหมด คือ 6 ประตู

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 1982

สเปนเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายในปี 1982 แทนที่จะมี 16 ทีม เปลี่ยนเป็น 24 ทีม รอบแรกจึงต้องแบ่งเป็น 6 สาย สายละ 4 ทีม และในรอบสองแบ่งเป็น 4 สาย สายละ 3 ทีม ผู้ชนะในแต่ละสายจะได้เข้าเล่นรอบเซมิ-ไฟนัล ผลการจัดแบ่งสายเช่นนี้ทำให้อังกฤษต้องดกอบทั้งที่ชนะ 3 นัด และเสมอ 2 นัด ในขณะที่เยอรมันตะวันตกได้เข้าชิง แม้จะแพ้อัลจีเรีย 2-1

คู่สุดท้ายของรอบแรกระหว่างเยอรมันตะวันตกกับออสเตรียก็เกิดปัญหาเช่นกัน ถ้าเยอรมนีชนะทั้งคู่จะเข้ารอบ และอัลจีเรียต้องดกอบ ซึ่งผลปรากฏว่าเยอรมนีชนะ 1-0 จึงมีการประท้วงคัดค้านเกิดขึ้น

คู่อื่นๆ อีกคู่หนึ่งคือ เยอรมันตะวันตกกับฝรั่งเศส ในรอบเซมิ-ไฟนัล ผู้รักษาประตูของเยอรมันตะวันตกปะทะกับกองหน้าของฝรั่งเศสแล้วไม่ถูกลงโทษ เยอรมันซึ่งแพ้อยู่ 3-1 ดีเสมอได้ และชนะด้วยลูกโทษในที่สุด

อิตาลีเล่นได้ดีมากโดยเฉพาะกับบราซิลในรอบสอง และคนที่วางตัวเป็นกลางก็รู้สึกโล่งใจ ที่อิตาลีสามารถเอาชนะเยอรมันตะวันตกไป 3-1 ในรอบชิงชนะเลิศ

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 13 ปี ค.ศ. 1986

เม็กซิโกได้เป็นเจ้าภาพแทนโคลัมเบียซึ่งถอนตัวไป นับเป็นประเทศแรกที่ได้เป็นเจ้าภาพซ้ำกัน 2 ครั้ง อย่างไรก็ตามก็เกิดแผ่นดินไหวในเม็กซิโกเมื่อเดือนกันยายน 1985 ทำให้ระบบสื่อสารเสียหาย จนถึงเวลาแข่งขันก็ยังแก้ไขได้ไม่เรียบร้อยนัก มีการเปลี่ยนวิธีการคัดเลือกใหม่ โดยเลือก 2 ทีมแรกของแต่ละสายทั้ง 6 สาย และ 4 ทีมจากทีมที่ได้ที่ 3 ในแต่ละสาย และมีคะแนนดีที่สุด รวมเป็น 16 ทีม เพื่อมาแข่งแบบแพ้คัดออก

ฟุตบอลโลกครั้งนี้ก็มีการตัดสินพลาดด้วยเหมือนกัน ที่แย่ที่สุดคือกรณี ดิเอโก มาราโดน่า ใช้มือปัดลูกเข้าประตูอังกฤษ แต่เขาก็ยังเป็นผู้เล่นที่เด่นที่สุดในฟุตบอลครั้งนี้อยู่ ประตูที่เขายิงได้อีก 4 ประตูนั้น มีถึง 3 ลูกที่สวยงามมาก ส่วนการแข่งขันนัดที่ดีที่สุดคือ คู่ฝรั่งเศสกับบราซิล ซึ่งฝรั่งเศสชนะ แต่ไปแพ้คู่ปรับเก่าเยอรมันตะวันตกในรอบเซมิ-ไฟนัล อาร์เจนตินาเอาชนะเยอรมนีอดีตแชมป์ได้ 3-2 ในรอบชิงชนะเลิศ

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 ปี ค.ศ. 1990

อิตาลีเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน อิตาลีเป็นประเทศที่ 2 ที่ได้เป็นเจ้าภาพซ้ำเป็นครั้งที่ 2 แม้อิตาลีจะพยายามอย่างที่สุดแล้ว แต่ก็สร้างความผิดหวัง ไม่มีทีมเด่นๆ มาเล่น และส่วนใหญ่เป็นผู้เล่นที่ใช้กำลังมากกว่าสมอง จึงมีการไล่ผู้เล่นออกจากการแข่งขันถึง 16 คน โดยครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่แข่งกับอาร์เจนตินา

ทีมคาเมรูนเสียผู้เล่นเพราะถูกไล่ออกจากสนามไป 2 คน แต่ก็ยังเอาชนะแชมป์อาร์เจนตินาได้ 1-0 คาเมรูนได้เข้าไปเล่นในรอบควอเตอร์-ไฟนัล เป็นทีมจากแอฟริกาทีมแรกที่ได้ไปเล่นในรอบท้ายๆ

คู่ที่เล่นดีที่สุดคือ คู่เยอรมันตะวันตกกับอังกฤษในรอบเซมิ-ไฟนัล ซึ่งเยอรมนีชนะได้ด้วยการยิงลูกที่จุดโทษ อีกคู่ในรอบเดียวกัน อาร์เจนตินาเอาชนะอิตาลีไปด้วยวิธีเดียวกัน โดยที่อาร์เจนตินาก็ผ่านรอบควอเตอร์-ไฟนัลมาด้วยการยิงลูกที่จุดโทษเช่นกัน เยอรมันตะวันตกเอาชนะอาร์เจนตินาในรอบชิงชนะเลิศ 1-0 ซึ่งเป็นลูกจากการยิงลูกโทษในช่วงเวลาธรรมดา ผู้เล่นอาร์เจนตินา 2 คน ถูกไล่ออกจากการแข่งขันรอบชิงเป็นครั้งแรก

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 15 ปี ค.ศ. 1994

สหรัฐอเมริกาเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน มีทีมเข้าแข่งขัน 24 ทีม ในการแข่งขันครั้งนี้เกิดโศกนาฏกรรมกับนักเตะโคลัมเบีย คือ อันเดรส เอสโคบาร์ ผู้เล่นกองหลังวัย 27 ปี เมื่อพลาดทำสกอตบอลเข้าประตูตัวเอง ในการแข่งขันกับเจ้าภาพสหรัฐอเมริกาในครั้งแรก และ

บินกลับบ้านก่อนเพื่อน ถูกมือปืนนิรนามสังหารโหด และผู้สังหารเขาได้ตะโกนก่อนกระสุนปืนลั่นสังหารว่า “นี่คือผลตอบแทนแห่งการทำเข้าประตูดตัวเอง” ฟุตบอลครั้งนี้ยังอาศัยลูกโทษตัดสินหาแชมป์ และคู่ตัดสินแชมป์ต่างเป็นแชมป์มาแล้ว 3 ครั้งเท่ากัน คือ บราซิลกับอิตาลี

ตั้งแต่หนึ่งตลอดกาล บราซิลสามารถคว้าแชมป์โลกเป็นสมัยที่ 4 เป็นชาติแรก หลังจากในเวลาปกติเสมอกัน 0-0 และต่อเวลาพิเศษก็ไม่สามารถทำอะไรกันได้ ต้องตัดสินด้วยการเตะ ณ จุดโทษ ผลปรากฏว่า บราซิลชนะอิตาลี 3-2 ประตู

ฟุตบอลโลกครั้งที่ 16 ปี ค.ศ. 1998

ฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยในรอบคัดเลือกมีการแบ่งเป็นออกเป็น 5 โซน คือ โซนเอเชีย ได้ตัวแทนมี 4 ทีม ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่นและอิหร่าน โซนยุโรป ได้ตัวแทน 14 ทีม ได้แก่ เดนมาร์ก อังกฤษ นอร์เวย์ ออสเตรีย สกอตแลนด์ บัลแกเรีย สเปน ฮอลแลนด์ โรมานีเย เยอรมัน อิตาลี ยูโกสลาเวีย โครเอเชียและเบลเยียม โซนแอฟริกาใต้ ได้ตัวแทน 5 ทีม ได้แก่ ไนจีเรีย ตูนิเซีย แอฟริกาใต้ แคเมอรูนและโมร็อกโก โซนคอนคาเคฟ ได้ตัวแทน 3 ทีม ได้แก่ เม็กซิโก สหรัฐอเมริกาและจาไมก้า โซนอเมริกาใต้ ได้ตัวแทน 4 ทีม ได้แก่ อาร์เจนตินา ปารากวัย โคลัมเบียและชิลี และอีก 2 ทีมที่ไม่ต้องคัดเลือก คือ บราซิล ในฐานะแชมป์เก่า และฝรั่งเศส เจ้าภาพ รวมทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันในรอบสุดท้าย 32 ทีม

โดยรอบแรกแบ่งเป็น 8 สาย ๆ ละ 4 ทีม เตะแบบพบกันหมด เอาทีมที่มีคะแนน อันดับ 1 และอันดับ 2 ของแต่ละกลุ่มเข้ารอบสอง รวมทั้งหมด 16 ทีม รอบสองถึงรอบชิงชนะเลิศ เตะแบบน็อกเอาต์ หาก 90 นาทีเสมอกัน จะใช้วิธีการต่อเวลาเตะแบบโกลเดนโกล์ (Golden Goal) ทีมใดยิงประตูใครก่อนเป็นฝ่ายชนะ แต่ถ้าครบ 2 ครั้ง รวม 30 นาที ในช่วงต่อเวลาแล้วยังไม่มีการยิงประตูได้ ก็จะใช้การเตะ ณ จุดเตะโทษตัดสิน การแบ่งสายมีรายละเอียดดังนี้

การแบ่งสาย การประกบคู่แข่งขัน และผลการแข่งขัน ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

สาย	รอบแรก	รอบสอง
เอ (A)	บราซิล	ที่ 1 สายเอ
	สกอตแลนด์	บราซิล
	โมร็อกโก	ที่ 2 สายบี
	นอร์เวย์	ชิลี

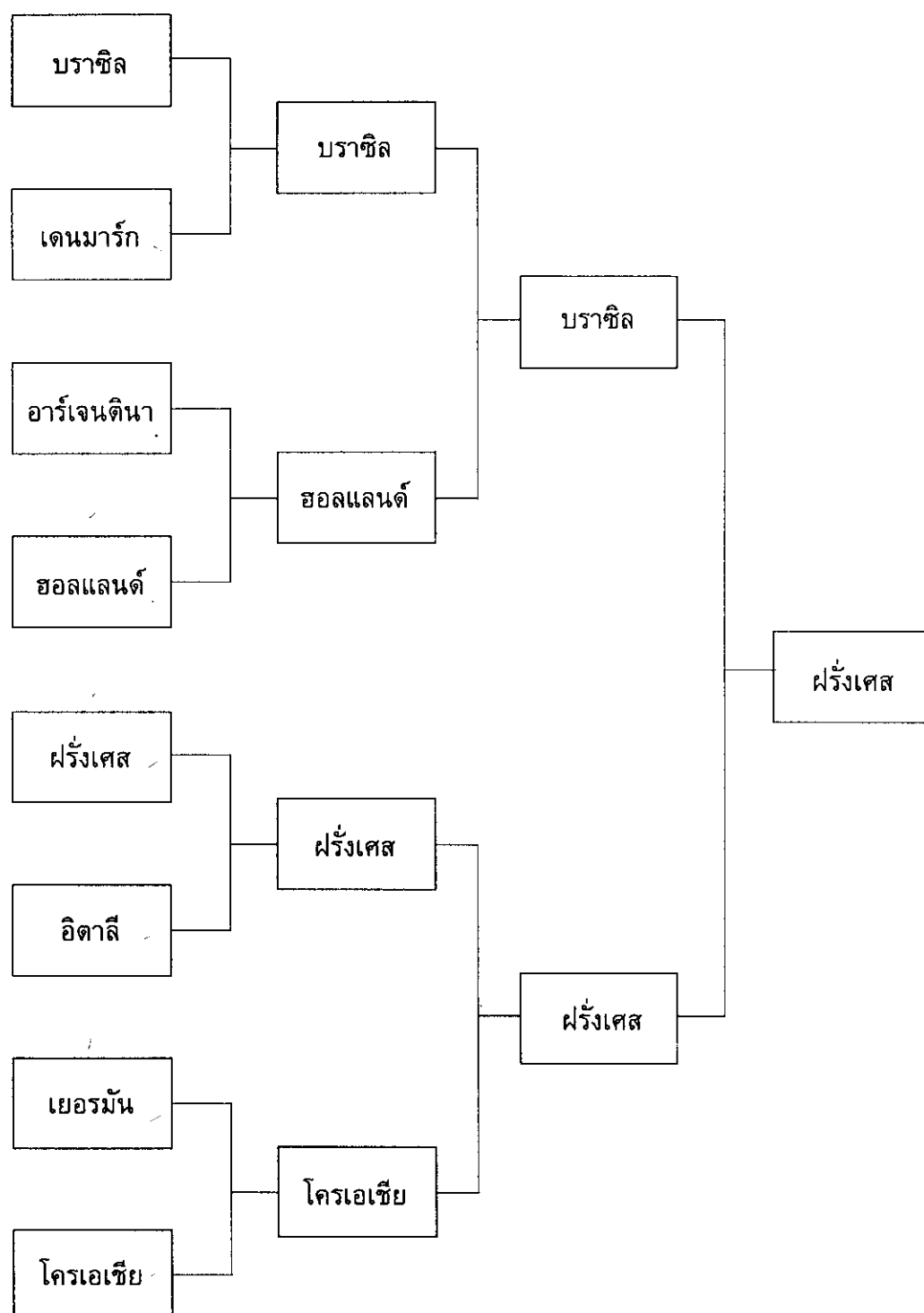
สาย	รอบแรก	รอบสอง
บี (B)	อิตาลี ชิลี แคนเมอรูน ออสเตรเลีย	ที่ 1 สายดี ไนจีเรีย ที่ 2 สายซี เดนมาร์ก
ซี (C)	ฝรั่งเศส แอฟริกาใต้ ชาอูดีอาระเบีย เดนมาร์ก	ที่ 1 สายเอช อาร์เจนตินา ที่ 2 สายจี อังกฤษ
ดี (D)	สเปน ไนจีเรีย ปารากวัย บัลแกเรีย	ที่ 1 สายอี ฮอลแลนด์ ที่ 2 สายเอฟ ยูโกสลาเวีย
อี (E)	ฮอลแลนด์ เบลเยียม เกาหลีใต้ เม็กซิโก	ที่ 1 สายซี ฝรั่งเศส ที่ 2 สายดี ปารากวัย
เอฟ (F)	เยอรมัน สหรัฐอเมริกา ยูโกสลาเวีย อิหร่าน	ที่ 1 สายบี อิตาลี ที่ 2 สายเอ นอร์เวย์
จี (G)	โรมาเนีย โคลัมเบีย อังกฤษ ตูนีเซีย	ที่ 1 สายเอฟ เยอรมัน ที่ 2 สายอี เม็กซิโก
เอช (H)	อาร์เจนตินา ญี่ปุ่น จาไมกา โครเอเชีย	ที่ 1 สายจี โรมาเนีย ที่ 2 สายเอช โครเอเชีย

รอบแปดทีมสุดท้าย

รอบรองชนะเลิศ

รองชิงชนะเลิศ

แชมป์โลก

ทฤษฎีและหลักการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า

การเล่นฟุตบอลสมัยใหม่ เริ่มต้นเมื่อการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1966 ที่อังกฤษ และ อังกฤษได้เป็นแชมป์โลก ขณะนั้นยังใช้กติกาการแข่งขันฟุตบอลเช่นปัจจุบัน คือ โดยทั่วไป แข่งขันข้างละ 11 คน ขนาดสนามกว้าง-ยาวเท่าเดิม มีผู้ตัดสินเท่าเดิม แต่เกิดปรัชญาการเล่น ขึ้นมาใหม่สำหรับผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอล สิ่งนั้นคือ “ในสนามฟุตบอลระหว่างการแข่งขัน ดำเนินอยู่แทบไม่มีที่ว่าง” ทุกคนทุกฝ่ายคือรุกและรับเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จนแทบจะไม่มี ช่องว่าง นักฟุตบอลที่ได้รับการฝึกมาดีมีความสามารถสูง มีสมรรถภาพทางกาย ทางปัญญาดี มักจะเอาตัวรอดและทำให้ตนมีชื่อเสียง และมีราคาตัวสูงขึ้นอีกต่างหาก ดังนั้นผู้ฝึกสอนที่ดีมี การศึกษาเรียนรู้ ย่อมได้เปรียบในการค้นคว้าหาวิธีการแนวทางที่จะทำให้ นักฟุตบอลพบกับ ความสำเร็จตามปรัชญาที่เกิดขึ้น หิน ไล่ เร็วแรง คล่อง เปรี๊ยะ ขาฉุนลาด แน่นอน แม่นยำ และปราศจากอันตรายด้วย หลักการสอนจึงถูกวางโปรแกรมเพื่อนักฟุตบอลขั้นสูงขึ้นอย่าง ถูกต้อง (การกีฬาแห่งประเทศไทย. ม.ป.ป. : 13) ดังนี้

1. ยุทธวิธีส่วนบุคคล
2. ยุทธวิธีกลุ่ม
3. ยุทธวิธีการเล่นเป็นทีม
4. สมรรถภาพร่างกาย
5. ทฤษฎีการเล่น

1. การสอนยุทธวิธีส่วนบุคคล คือ การสอนยุทธวิธีส่วนบุคคลสำหรับนักฟุตบอล ที่ทำการเคลื่อนไหวในสนามเพื่อการแข่งขันในทุกตำแหน่ง ทั้งนี้นอกเหนือจากการสอนการเล่น กับลูกบอลเหนือขั้นพื้นฐาน และพฤติกรรมของนักฟุตบอลขณะอยู่ในสนามปราศจากลูกบอลเมื่อ เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับสมควรที่จะปฏิบัติตนอย่างไรถึงจะเกิดคุณภาพและมีประสิทธิภาพต่อทีม ของตน

การเล่นลูกบอลบนพื้นดินขณะที่ครอบครองลูกบอลอยู่จะต้องมีความสามารถใน รอบด้านที่จะบังคับพื้นให้เกิดประโยชน์กับเกม ส่ง เลี้ยง หลบ หลอก หรือยิงประตูรวดเร็ว แม่นยำ แน่นอน เหมาะสมกับผลอันจะเกิดตามมาอย่างพอดี ไม่ว่าจะเป็นระยะใกล้ กลาง ไกล น้ำหนักต่างๆ ที่ส่งลูกบอลออกไปดูเหมือนจะสมดุลไปหมด และยังทำให้พิสดารได้อีกต่างๆ เช่น ลูกหมุน ลูกโค้ง ลูกลอยไปตกแล้วหยุด ฟุ้งทะลุทะลวงเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ ฝึกอย่างหนัก เกี่ยวกับยุทธวิธีส่วนบุคคล เมื่อไม่มีลูกบอลครอบครองนักฟุตบอลแต่ละคนจะต้องเรียนรู้

เกี่ยวกับยุทธวิธีที่จะทำให้ทีมมีคุณภาพและประสิทธิภาพเช่นกัน เช่น การเคลื่อนที่ การเปิดทาง การทำทาง การดึงคู่ต่อสู้ที่ประกบชิดติดตัว หนีคู่ต่อสู้ การย้อนกลับ การหาพื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้คือนักฟุตบอลจะต้องเรียนรู้ รวมไปถึงการป้องกันคู่ต่อสู้ที่มีลูกบอลและไม่มีลูกบอล

2. การสอนยุทธวิธีกลุ่ม ขบวนการสอนยุทธวิธีของกลุ่มนี้เพื่อจุดมุ่งหมายอันสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างนักฟุตบอลต่อนักฟุตบอลในทีมทั้งหมด แต่มีการเริ่มต้นที่ดีที่สุด คือ การสร้างความสัมพันธ์ของนักฟุตบอล 2 คนก่อน โดยผู้สอนจะต้องคำนึงถึง “ตำแหน่งที่ข้างเดียวกัน” เช่น ปีกซ้ายกับในซ้าย หรือฮาฟกับฮาฟ หรือเซนเตอร์กับเซนเตอร์ เป็นต้น และต้องสอนระหว่าง “ตำแหน่งที่ตามกัน” อีกต่างหากเช่น ปีกขวาตามด้วยแบคขวา หรือศูนย์หน้าตามด้วยหน้าต่ำหรือศูนย์หน้าตัวที่สอง ซึ่งเรียกว่า ตัวรุกแถวสอง

เมื่อการสอนความสัมพันธ์ระหว่าง 2 คน มีการฝึกและเข้าใจในทิศทางของการเปลี่ยนตำแหน่งและไม่เปลี่ยนตำแหน่ง พร้อมความเข้าใจลึกลงไปอีกว่า นักฟุตบอลปราศจากลูกบอลและนักฟุตบอลที่มีลูกบอลจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร ในขณะการฝึกนั้นถึงจะเกิดความสัมพันธ์ที่แท้จริง เพื่อผลประโยชน์ในการรุกและรับอย่างสมบูรณ์แบบต่อไปก็เพิ่มความสัมพันธ์ของกลุ่มๆ ละ 3 คน 4 คน 5 คน ขึ้นไปเรื่อย คำนึงถึงตำแหน่งนักฟุตบอลข้างเคียงกัน ติดตามกัน ผู้สอนจะต้องดำเนินการของการฝึกให้แก่เขาทั้งรุกและรับอย่างต่อเนื่อง การฝึกผลัดและไม่เข้าใจในการปฏิบัติใดๆ ผู้ฝึกสอนอย่าได้ปล่อยสิ่งนั้นๆ ของนักฟุตบอลให้ผ่านไป

ขั้นตอนต่อไปก็คือ การสอนโซนต่างๆ เช่น รุก-กลาง-รับ การสอนทั้ง 3 กลุ่มนี้ ผู้ฝึกสอนจะต้องเจาะลึกเกี่ยวกับ “หน้าที่” ของผู้เล่นในแต่ละโซนหรือแต่ละแดน เช่น แดนรุก แดนกลางและแดนรับ ขั้นตอนการฝึกต่อไปก็คือการสร้างระบบ ก่อนจะเป็นระบบนั้นผู้ฝึกสอนจะต้องเฝ้าดูพฤติกรรมของนักฟุตบอลแต่ละคนมาตลอด เราดูเขามากเท่าใดเรายิ่งใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ให้ได้ผลประโยชน์มากเท่านั้น ระบบขึ้นอยู่กับ “นักฟุตบอลกระทำ-ปฏิบัติ-เล่นได้” เป็นสำคัญ ระบบมิได้ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้ฝึกสอนที่ชื่นชอบในระบบต่างๆ อย่างประทับใจ แล้วนำมายึดเยียดให้นักฟุตบอลได้รับผลตอบแทน เรียกว่าไม่คุ้มค่าที่เห็น จุดมุ่งหมายของระบบที่เกิดขึ้นเนื่องจากนักฟุตบอลที่มีปฏิบัติได้ เช่น รับมากกว่ารุก หรือรุกมากกว่ารับ หรือรับแล้วฉวยโอกาสรุก หรือรุกรอกกลับจากการรับ สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับนักฟุตบอลกระทำได้ ผู้ฝึกสอนฝึกถูกต้องแล้วนั้นแหละระบบจึงเกิดขึ้น ทั้งนี้จะเป็นระบบใหม่ ซึ่งไม่ซ้ำกับทีมฟุตบอลระดับโลกเขาเล่นกันอยู่ก็ได้ ท้ายสุดของการฝึกสอนยุทธวิธีกลุ่มคือ การสอนยุทธวิธีของศาสตร์ฟุตบอลในการเปิดเกมรุก ตั้งเกมรับ การป้องกันลูกโทษแบบต่างๆ ก็โจมตีด้วยลูกโทษต่างๆ รวมไปถึงลูกทุ่มเข้าเล่นของฝ่ายตน และลูกเตะมุมแบบต่างๆ

3. ยุทธวิธีการเล่นเป็นทีม ขั้นตอนของการสอนทีมฟุตบอลหรือยุทธวิธีการเล่นเป็นทีม ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องเรียนรู้ถึงสไตล์ สไตล์ หมายถึง สไตล์ของการเล่น เช่น เล่นลูกสั้นๆ หรือเล่นลูกสั้นสลับลูกยาว หรือเล่นลูกโยนยาวจากจุดหนึ่งไปสู่จุดหนึ่งอย่างแม่นยำ หรือเลี้ยงลูกบอลคล่องแคล่ว ลูกบอลเคลื่อนที่ให้ผ่านในแต่ละคนเพื่อถึงคู่ต่อสู้แล้วค่อยเปลี่ยนโดยการส่งเข้าสู่ที่ว่างใหม่ เพื่อการรุกหรือเข้าทำประตู สไตล์ถ้าเรียนรู้จริงได้ประโยชน์มากเช่นกันทั้งนี้ นักฟุตบอลต้องทำได้เป็นอย่างดีด้วย การเล่นสไตล์แบบต่างๆ หากทีมเราทำได้หลายสไตล์ย่อมง่ายที่จะทำการรุกและได้มาซึ่งประตู สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับฟุตบอล เราเล่นได้ดีและคู่ต่อสู้มีจุดอ่อนหรือปมด้อยที่แก้สไตล์ของเราไม่ได้ สไตล์มีอยู่หลายแบบ มีนุ่มนวลและแข็งแกร่งดุจัน ผู้ฝึกสอนที่มีสอนเป็น-ใช้ได้-ย่อมเป็นส่วนพิเศษที่จะนำมาผนวกกับระบบได้อย่างสมดุล

ยุทธวิธีการเล่นเป็นทีมอีกประการหนึ่งคือ การเปลี่ยนจังหวะในการรุกและรับ ทีมระดับชาติทุกทีมถ้าศึกษาให้ละเอียดการเปลี่ยนจังหวะของเกมมีอยู่อย่างต่อเนื่องในสนามแข่งขันเสมอ เช่น ช้า เร็ว ช้าสลับเร็ว ประกอบการฉวยโอกาสทำให้ทีมฟุตบอลมีประสิทธิภาพในการรุกและรับเสมอ จังหวะเหล่านี้เกิดขึ้นจากการฝึกการเรียนรู้ พร้อมทั้งได้รับการสอนจากผู้ฝึกสอนในเรื่องของสไตล์

ยุทธวิธีการเล่นเป็นทีมอีกประการหนึ่งคือ การเรียนรู้ทฤษฎีของการรุกและรับของ ทีมฟุตบอลในขณะเมื่อทีมรุก หมายถึง เมื่อมีลูกบอลครอบครองในเวลาเล่นและเมื่อพลาดจากการครอบครองจะกลายเป็นทีมรับทันที ในการรับโดยทฤษฎีแล้วจะต้องมีการไล่เพื่อแย่งชิงลูกบอลให้ได้กลับคืนมาครอบครองจะต้องคอยห่วงเหนี่ยวเพื่อให้คู่ต่อสู้ช้าลง จะต้องมีการทำกำลังให้สมดุลเพื่อป้องกันการเสียประตู และยังจะต้องมีการคุมพื้นที่และคุมคนตัวต่อตัวอีกต่างหาก เมื่อเป็นฝ่ายรุกจะเริ่มด้วยการใช้ความกว้างของสนามมีการทะลุทาง มีการเคลื่อนไหวเปิดทาง ทำทาง และมีการเล่นอย่างรวดเร็ว แม่นยำ ในที่สุดต้องตัดสินใจที่เด็ดขาดมีวิญญานในการสังหาร คือการเข้าทำประตูในทุกรูปแบบ ทุกโอกาส ที่จะต้องทำให้ได้เพื่อความสำเร็จของทีมที่แท้จริง

ยุทธวิธีการเล่นเป็นทีมข้อสุดท้ายที่สำคัญและควรรู้พร้อมที่จะต้องศึกษาที่สุดคือการรู้การปฏิบัติในโซน หรือแดนต่างๆ ของสนาม เช่นเมื่ออยู่ในแดนรับจะต้องปฏิบัติตนเช่นไรถึงจะไม่ให้พลาดจากการเสียประตู และเมื่อรุกกลับจากแดนนี้จะปฏิบัติตนเช่นไรกับการรุกของทีมถึงจะมีคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำประตู เมื่อเกมรุกและรับเข้ามาสู่แดนกลางจะปฏิบัติตนอย่างไรสำหรับนักฟุตบอลที่อยู่ในแดน ความสำคัญในการเรียนรู้และปฏิบัติก็คือ การรู้จักใช้ลูกบอลในการส่งลูกต่างๆ การเลี้ยงลูกบอลเพื่อการรุก การช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม รวมถึงการทำประตูด้วย เมื่อรับจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติในการคุมพื้นที่ ถ่วงหน่วงเหนี่ยวการรุก

ของคู่ต่อสู้ ป้องกันควบคุมตัวต่อตัว ช่วยในการป้องกัน และสุดท้ายนักฟุตบอลจะต้องเรียนรู้
 พร้อมปฏิบัติเมื่ออยู่ในแดนรุก คือจะต้องเคลื่อนที่ตลอดเวลาเพื่อเปิดทางหนึ่งและหนึ่งการป้องกัน
 แบบประกบตัวต่อตัวเพื่อให้มีโอกาสในการได้ลูกบอลจากเพื่อนและทำประตู เพื่อให้เกิดพื้นที่
 ว่างที่เพื่อนร่วมทีมจะเข้าสู่ที่ว่างนั้นๆได้ พร้อมกับจะต้องเป็นผู้ที่มีไหวพริบเด็ดขาดใน
 สัญชาตญาณเพื่อการทำประตู และเมื่อพลาดจากการครอบครองจะต้องเป็นนักฟุตบอลที่ขยัน
 มีมานะไล่ล่าปรารถนาให้ได้คืนมาซึ่งลูกบอล

4. สมรรถภาพร่างกาย ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องเรียนรู้และเข้าใจวิธีสร้างพลังกำลังของ
 นักฟุตบอลเพื่อให้นักฟุตบอล ความจริงทุกกีฬาจะต้องสร้างพลังกำลังทั้งสิ้น แต่จุดสำคัญของแต่ละ
 กีฬาก็มีจุดเฉพาะที่จะสร้างและให้ได้มาเพื่อพลังกำลังของแต่ละกีฬานั้นๆ นักมวย นักกรีฑา
 นักวอลเลย์บอล นักเทนนิส นักจักรยาน และนักฟุตบอล ทุกคนจะต้องใช้กำลังแต่ละประเภทใช้
 กำลังต่างกัน เช่น นักยกน้ำหนักใช้พลังกำลังที่มาก รวดเร็วและก็เสร็จเร็วที่สุดด้วย นักฟุตบอล
 ใช้กำลังมากพร้อมมีระยะเวลากำหนด เช่น 90 นาที หรือ 120 นาทีเมื่อต่อเวลา กำลังของ
 นักฟุตบอลยังต้องแยกแยะออกไปอีกเพื่อให้ได้มาซึ่งความอดทน ทนนาน ความเร็ว ความคล่องตัว
 ความแข็งแกร่ง และความพยายามเหนือขึ้นปรกติเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ การสร้างจะต้องสร้าง
 ให้สมบูรณ์แบบและให้ได้มาซึ่งทุกอย่าง นอกเหนือจากพลังกำลังที่ได้ยังจะต้องให้ได้มาซึ่งสติ
 ปัญญาพร้อมการมีระเบียบวินัยด้วยซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก

การสร้างกำลังเพื่อให้นักฟุตบอล ได้มาจากลักษณะการฝึกในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การวิ่งประกอบกับท่ากายบริหาร
2. การสร้างประกอบด้วยคู่ของตน
3. การสร้างประกอบอุปกรณ์ ลูกบอล เชือก รั้วกระโดด เบาะยิมนาสติก ฯลฯ
4. การสร้างประกอบน้ำหนัก

5. ทฤษฎีการเล่น ผู้ฝึกสอนที่ดีต้องสอนทฤษฎีฟุตบอลให้แก่นักฟุตบอลนอกเหนือ
 จากการฝึกปฏิบัติจะต้องมีการบรรยาย จะต้องมีการภาพและภาพยนตร์ หรือวิดีโอประกอบ
 ผลตอบสนองนักฟุตบอลจะเป็นผู้รู้ที่สมดุลระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ

ทฤษฎีทั้งหลายที่จะสอนเกี่ยวกับเทคนิคเพื่อให้นักฟุตบอลได้แก้ไขข้อบกพร่อง
 ของตนเองเกี่ยวกับยุทธวิธี เพื่อการเล่นเข้ากับเพื่อนร่วมทีมอย่างดีเยี่ยมเกี่ยวกับการวิเคราะห์
 คู่ต่อสู้ เพื่อให้นักฟุตบอลได้เรียนรู้จุดเด่น จุดบอด หรือจุดดับของคู่ต่อสู้ เพื่อให้ได้ผลอันเลิศใน
 การเล่นเกี่ยวกับการเล่นในบ้าน นอกบ้าน เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่จะต้องแก้ไขในเกม
 การแข่งขันในรูปแบบต่างๆ สิ่งเหล่านี้นักฟุตบอลที่ดีพึงได้รับอย่างสมบูรณ์แบบ

หลักการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า

1. การฝึกเอกเซอร์ไซส์ฟอร์ม (Exercise Form) คือ การฝึกนักฟุตบอลเป็นกลุ่มให้มีการเล่นในสนามขณะมีลูกฟุตบอลครอบครองให้ประสานสัมพันธ์กัน ในการเคลื่อนที่รุกให้มีผลและประสิทธิภาพพร้อมกับพบกับความสำเร็จ ทั้งนี้ต้องเป็นการยากลำบากแก่ฝ่ายป้องกันจะติดตามแย่งชิงลูกบอลด้วย การฝึกขั้นนี้จะต้องมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลาและเปลี่ยนตำแหน่งกันอีกด้วย เพราะการเคลื่อนที่ช้าหรือเร็วตามจังหวะโอกาส รวมกับการเปลี่ยนตำแหน่งจะทำให้เกิดพื้นที่ว่าง หนีจากการควบคุมป้องกันตัวต่อตัวได้ดีอีกต่างหาก และที่สำคัญสุดท้ายการฝึกซ้อมมากเท่าไร จังหวะในการให้ลูกบอลย่อมแม่นยำสำหรับคนครอบครองลูกบอล และนักฟุตบอลปราศจากลูกบอลก็รู้จังหวะที่จะเปิดทางทำทางเพื่อการครอบครองลูกบอลต่อไปอย่างต่อเนื่องด้วยการฝึกกลุ่มละ 2-3-4-5 คน สุดท้ายแต่ผู้ฝึกสอนจะศึกษาในตัวนักฟุตบอลและมีความจำเป็นต้องฝึกเพื่อให้ได้ผลคุ้มค่าในการรุก จุดมุ่งหมายหลักของการฝึกแบบนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งการประสานงานและสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มนักฟุตบอลที่มีลูกบอลและไม่มีลูกบอลได้เข้าใจกัน ระยะทางฝึกในการเคลื่อนที่ไปอยู่ที่จุดมุ่งหมายด้วย เช่น ต้องการความสัมพันธ์และมีความอดทนร่วมกันต้องใช้ระยะทางยาว 110 หลา เท่ากับสนามฟุตบอลไป-กลับ ก็เที่ยว ก็รอบ ที่รูปแบบ ขึ้นอยู่กับผู้ฝึกสอนที่จะให้และสร้าง ถ้าต้องการความสัมพันธ์และมีความเร็วที่แม่นยำจะต้องใช้ระยะทางที่สั้นลงประมาณ 30-50 เมตร แต่ละครั้งไปด้วยความรวดเร็วทั้งสิ้น

2. การฝึกเพลย์ฟอร์ม (Play Form) คือ การฝึกการประสานงานและความสัมพันธ์ของนักฟุตบอลเป็นกลุ่มและสิ้นสุดลงด้วย “การยิงประตู” การฝึกใช้วิธีการและแบบของการฝึกเช่นเดียวกับการฝึกเอกเซอร์ไซส์ฟอร์ม แต่ที่สิ้นสุดผู้ฝึกสอนจะต้องตั้งเสาประตูไว้ที่ที่สิ้นสุดเพื่อการยิงประตู จะเป็นประตูขนาดใดก็ได้ และจุดหรือเขตกำหนดการยิงจะต้องกำหนดด้วย ไม่ใช่เลี้ยงลูกบอลเข้าประตู ดังนั้นการฝึกเริ่มขึ้นก่อนการสิ้นสุดจะจบลง นักฟุตบอลที่ครอบครองลูกบอลคนสุดท้าย หรือผู้ฝึกสอนกำหนดนักฟุตบอลคนใดเป็นผู้ยิงประตู และเมื่อถึงจุดนั้นเขตกำหนดนั้น นักฟุตบอลจะต้องยิงประตูทันทีและจะต้องทำประตูอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ การฝึกจะต้องมีการไป-กลับเป็นกลุ่มๆ เมื่อกลุ่มสุดท้ายสิ้นสุดลงตามวิธีการกลับก็เริ่มต้นระหว่างการรอคอยการกลับนั้นกลุ่มที่สิ้นสุดก่อน นักฟุตบอลจะต้องปรึกษาซึ่งกันและกันเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ผ่านมาให้ได้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ความต้องการต่างๆ ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้กำหนดให้ได้มา เช่น ความสัมพันธ์ ความอดทน ความเร็วแรง และประสิทธิภาพของการยิงประตูมุมซ้าย-ขวาของประตูผู้ฝึกสอนเป็นผู้กำหนดทั้งสิ้น

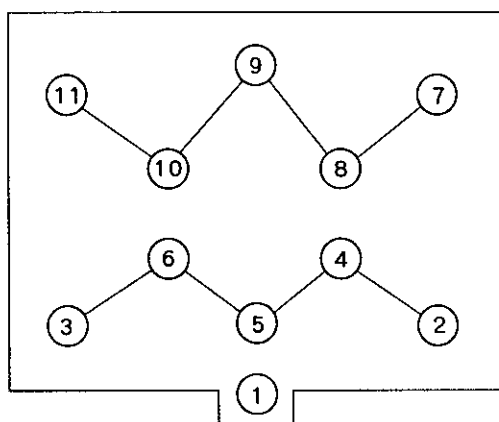
3. การฝึกคอมเพทิชันฟอร์ม (Competition Form) คือ การฝึกการประสานสัมพันธ์ของกลุ่มนักฟุตบอลที่มีลูกบอลครอบครองที่กำลังรุกเคลื่อนที่ “สามารถผ่านการป้องกัน

คู่ต่อสู้” ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือการฝึกในสภาพการแข่งขันจริง เมื่อการแข่งขันเริ่มต้นการต่อสู้ป้องกันของคู่ต่อสู้จะต้องมีการฝึกในสภาพการแข่งขันจริง ผู้ฝึกสอนจะต้องดำเนินการโดยมีกลุ่มเคลื่อนที่รุก ครอบครองลูกบอลรุกไป เช่น ก่อนกำหนดการยิงประตูผู้ฝึกสอนจะต้องหาผู้ป้องกันยืนอยู่เหนือเขตยิงประตูคอยป้องกันการรุก เช่น เริ่มแรกรุกมากลุ่มละ 2 คน ให้มีผู้ป้องกัน 1 คน ถ้า 2 คนมีความสามารถผ่านไปได้ (ผ่านผู้ป้องกัน 1 คน) ในเที่ยวของการฝึกต่อไป ค่าของความยากลำบากจะต้องเพิ่มผู้ป้องกันเป็น 2 ต่อ 2 คน ขบวนการฝึกความสัมพันธ์และการประสานงานใดๆ ของนักฟุตบอลที่มีในการยิงประตูได้ และเมื่อเพิ่มผู้ป้องกันแล้วทำสำเร็จโดยสมบูรณ์ ขั้นนี้เรียกว่า คอมเพดดิชั่นฟอร์ม

ระบบการเล่นฟุตบอล

ระบบการเล่นเป็นการจัดวางตำแหน่งผู้เล่นในทีม 10 คน (ยกเว้นผู้รักษาประตู) ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ระบบการเล่นที่ถือว่าเป็นระบบการเล่นมาตรฐาน เริ่มนำมาใช้ในปี ค.ศ. 1885 โดยประเทศอังกฤษเป็นผู้คิดค้นระบบการเล่น 2:3:5 และมีการพัฒนาระบบการเล่นมาเรื่อยๆ ในการแข่งขันฟุตบอลโลกที่ผ่านมา พอสรุประบบการเล่น (การกีฬาแห่งประเทศไทย. ม.ป.ป. : 19) ได้ดังนี้

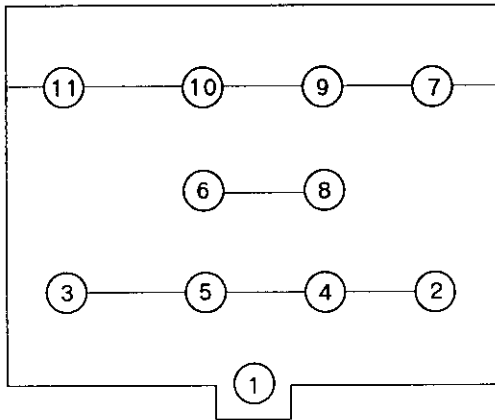
1. ระบบการเล่นแบบ W.M.

เป็นวิธีเล่นมาตรฐาน Herbert Chapman ชาวอังกฤษได้คิดขึ้นและประเทศเยอรมันชนะเลิศฟุตบอลโลกโดยการเล่นแบบนี้ เมื่อปี ค.ศ. 1954 ผู้เล่นทุกๆ คนได้ช่วยเหลือทำงานประสานกันทันทีและได้ผลเหมาะสมที่สุดที่ผู้เล่นทุกๆ คนชำนาญในการบังคับลูก

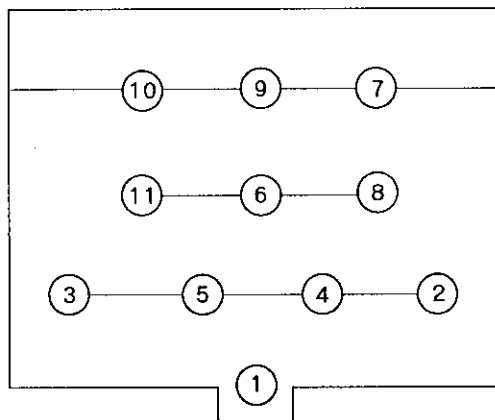
ภาพประกอบ 1 ระบบการเล่นแบบ W.M.

2. ระบบการเล่นแบบ 4:2:4

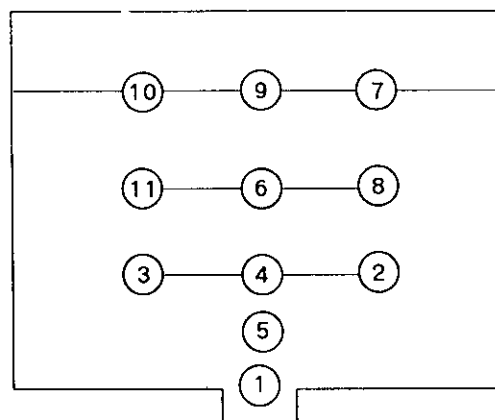
ภาพประกอบ 2 ระบบการเล่นแบบ 4:2:4

3. ระบบการเล่นแบบ 4:3:3

ภาพประกอบ 3 ระบบการเล่นแบบ 4:3:3

4. ระบบการเล่นแบบ 1:3:3:3

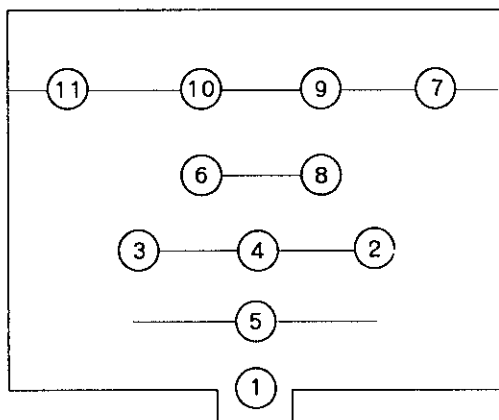
ภาพประกอบ 4 ระบบการเล่นแบบ 1:3:3:3

แบบนี้ชุดบราซิลได้ชนะเลิศฟุตบอลโลก เมื่อปี ค.ศ. 1985 ทุกประเทศในยุโรปชอบเล่นเกมแบบนี้ โดยเฉพาะที่อิตาลี ทีมชาติไทยเราก็เล่นแบบนี้ ปัจจุบันการที่บราซิลเล่นแบบนี้ก็เพราะว่าเขามีผู้เล่นที่ชำนาญ 2 คน คือ ฮาฟซ้ายกับในขวาเป็นคนเชื่อมกลางและทำทีมให้ดีทั้งชนะรุกและรับ

แบบนี้ชุดบราซิลเล่นได้ชนะเลิศฟุตบอลโลก เมื่อปี ค.ศ. 1962 เพราะเห็นว่าการที่ 2 คนอยู่แดนกลางทำให้เกิดที่ว่างมาก จึงให้มีการลำเลียงโดยปีกซ้ายลงต่ำมาช่วยกองกลาง ส่วนกองหลังยังคงยืน 4 คน เดิมตามเดิม

เยอรมันเล่นชนะเลิศฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 1974 มี สวีปเปอร์ เซนเตอร์ ฮาล์ฟ 1 คน กองหลัง 3 คน กองหน้าและกองกลาง 6 คน สามารถทำงานทั้งรุกและรับได้เต็มที่เพื่อคอยตั้งคู่ต่อสู้และทำประตู

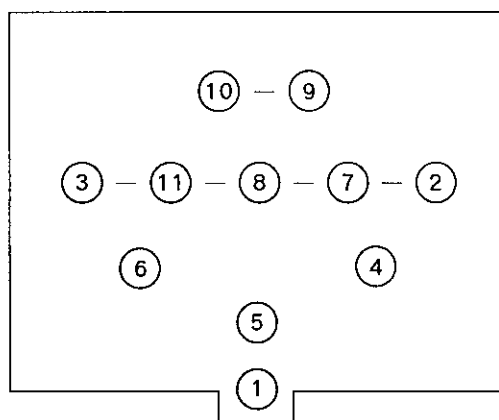
5. ระบบการเล่นแบบ 1:3:2:4

ภาพประกอบ 5 ระบบการเล่นแบบ 1:3:2:4

หรือที่เรียกว่า ดับเบิล สตอปเปอร์
เป็นการเล่นของเยอรมันที่อาจารย์สำราญ
ไชยวงศ์ เป็นผู้นำมาใช้ในประเทศไทยครั้งแรก

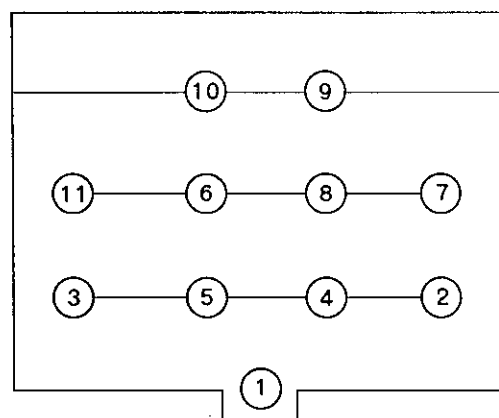
6. ระบบการเล่นแบบ 3:5:2

ภาพประกอบ 6 ระบบการเล่นแบบ 3:5:2

เยอรมันตะวันตกชนะเลิศฟุตบอลโลก
ปี ค.ศ. 1990 มีกองกลาง 5 คน โดยใน 5 คนนี้
มีแบคตัวรุก 2 คน ซ้ายขวาช่วยส่งเสริมการรุก
ด้านข้างอย่างมีประสิทธิภาพ

7. ระบบการเล่นแบบ 4:4:2

ภาพประกอบ 7 ระบบการเล่นแบบ 4:4:2

โปแลนด์ได้ชนะเลิศฟุตบอลโอลิมปิกที่
มิวนิค ปี ค.ศ. 1972 เพราะเห็นว่าผู้เล่นแดน
กลางเพิ่มมากขึ้น สามารถเปิดเกมรุกได้เร็วและ
รับได้อย่างแน่นหนา คือ มีแบค 2 คน เซนเตอร์
4 คน หน้า 2 หรือหลัง 2 ฝรั่งเศสชนะเลิศ
ฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 1998 ใช้ระบบการเล่นนี้

หลักการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุกเข้าโจมตี

ในการเล่นเมื่อเป็นฝ่ายรุก หลักสำคัญของการรุกมีดังต่อไปนี้ (ชาญวิทย์ ผลชีวิน. 2534 : 66-68)

1. การเล่นบอลทางด้านกว้างของสนาม การใช้ความกว้างของสนามก็เพื่อที่จะดึงให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างขึ้น เราควรจะมีลูกให้มากถึงจุดประสงค์ในการฝึกขั้นนี้ และพัฒนาไปอย่างถูกต้อง แน่นนอน มีประสิทธิภาพตามแนวความคิดที่มีอยู่ทั่วไป

ผู้ฝึกสอนทุกคนก่อนทำการแข่งขันจะเรียกนักกีฬาทุกคนมาให้ความรู้และแนะนำถึงแบบแผนวิธีการเล่น ดังเช่น “พยายามเล่นบอลทางปีกทั้ง 2 ข้าง” ความหมายนี้มีการซักถามกันมากในหมู่นักกีฬา เพราะในการฝึกซ้อมนั้นน้อยครั้งมากที่ผู้ฝึกสอนจะหาแบบแผนการฝึกการโจมตีฝ่ายป้องกันด้วยปีกมาฝึก นอกเหนือจากการผ่านบอลไปที่ว่างแล้วให้ปีกวิ่งเร็ว ๆ ไปรับบอลและผ่านมาหน้าประตู

จากเทคนิคการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่ นักฟุตบอลจะต้องมีทั้งเทคนิคและทักษะในการเล่นบอลที่ดีเยี่ยมในการครอบครองบอลไว้กับตัว และใช้เทคนิคในการส่งบอลแบบสไลด์หรือการส่งลูกขวางสนามที่แน่นนอนและแม่นยำ เพื่อเปิดการโจมตีฝ่ายป้องกันและทำให้เกิดที่ว่างที่จะพบบอลเข้าไปเล่น ผู้เล่นฝ่ายรุกจะต้องใช้ความกว้างของสนามให้เป็นประโยชน์ในการเล่นแบบนี้ต้องการเพียงความสามารถในการที่จะครอบครองบอลไว้กับทีม ทำเกมให้ช้าลงและทำการรุกอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การทะลุทะลวงการตั้งรับของฝ่ายป้องกัน จากหลักการขั้นต้น เมื่อเราเปิดช่องว่างในการโจมตีได้แล้ว แบบแผนขั้นต่อไปคือ การส่งบอลผ่านแบบทะลุทะลวงแนวป้องกันของฝ่ายป้องกันเข้าไป และหาจังหวะในการยิงประตู หรือใช้ความพยายามอื่นๆ ในการทำประตู

เทคนิคที่ต้องการสำหรับการผ่านบอลทะลุทะลวงเข้าไปโจมตีนี้จะแตกต่างจากการเล่นพื้นที่ทางด้านกว้าง คือจะต้องผ่านลูกที่รวดเร็วและแม่นยำหลังจากที่ได้ตั้งเกมรุกให้ช้าลงเพื่อความแน่นนอนในการรุก โดยที่ฝ่ายป้องกันคาดการณ์ไม่ถึง ส่วนมากจะการใช้การส่งลูกทแยงและการส่งลูกทแยงมุม

3. การเคลื่อนที่เพื่อให้ฝ่ายป้องกันสับสน การเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเป็นหลักสำคัญที่ทำให้การป้องกันของคู่ต่อสู้แตกหรือหละหลวม เทคนิคในการเคลื่อนที่นี้มีจุดมุ่งหมายของมันอยู่ในตัวคือ

- 3.1 การเคลื่อนที่เพื่อให้เกิดที่ว่างในการโจมตี
- 3.2 การเคลื่อนที่เพื่อหนีจากการถูกประบัตวจากคู่ต่อสู้
- 3.3 การเคลื่อนที่เพื่อการสับเปลี่ยนตำแหน่งทำให้ฝ่ายป้องกันสับสน

การเคลื่อนที่ของผู้เล่นทุกคนในทีมในขณะที่ทีมได้ครอบครองบอล สามารถดัดแปลงหลักสำคัญของการสร้างรูปแบบการเปิดเกมรุกในพื้นที่ช่องว่างได้อย่างดีจากเทคนิคในขั้นนี้ การเลี้ยงลูกไปทางขวาจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างทางซ้ายขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เล่นอีกคนได้เข้ามาโจมตีทางพื้นที่ว่างนี้ อีกอย่างที่คล้ายกับการเลี้ยงลูกไปทางด้านหน้าจะทำให้เกิดพื้นที่ว่างทางด้านหลังทำให้สามารถเปิดเกมในที่ว่างได้โดยผู้เล่นอีกคน ในการเล่นฟุตบอลปัจจุบันได้ใช้พื้นที่ว่างเหล่านี้ในการรุกอย่างมากที่สุดในการเล่นที่ผู้เล่นคนอื่น ๆ จะตามขึ้นมาสนับสนุน การเคลื่อนที่นี้ต้องอาศัยสมรรถภาพเฉพาะพิเศษ โดยเฉพาะความเร็วหลายๆ รูปแบบที่ต้องสร้างขึ้นเพื่อให้ฝ่ายป้องกันคาดคะเนไม่ถูก

4. ปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสร้างความประหลาดใจให้ฝ่ายป้องกัน จากขั้นตอนที่กล่าวมาสามารถนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ทั้งหมดโดยความพยายามในการฝึกตลอดจนการนำขั้นตอนต่างๆ เชื่อมโยงกันให้มีประสิทธิภาพและมีระดับสูงขึ้น การรูกนั้นมากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง บางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาดที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นแต่ละคนด้วย บางครั้งอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดการณ์ไม่ถึงหรือเล่นอย่างรวดเร็วฉับพลัน ฉะนั้นจุดมุ่งหมายในขั้นตอนนี้คือการทำประตูในเมื่อมีโอกาสไม่ว่าการทำประตูนั้นจะเกิดขึ้นจากการยิงด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอกหลังเท้า ศีรษะ การเลี้ยงเข้าระยะตุ หรือการชิงบอล ทั้งหมดนั้นเป็นผลสำเร็จจากการรูกทั้งสิ้น

หลักสำคัญๆ ในการรูกทั้งหมดต้องอาศัยผู้เล่นที่มีทักษะและเทคนิคที่ดีและได้รับการฝึกฝนมาตามขั้นตอน มีระบบแบบแผน โดยเฉพาะความสามารถพิเศษสำหรับผู้เล่นกองหน้าซึ่งจะต้องพิจารณาเป็นพิเศษด้วย

นิพนธ์ กิตติกุล (2525 : 47) ได้กล่าวถึงหลักการใหญ่ๆ 6 ประการ ในการเข้าโจมตีซึ่งประกอบด้วย

1. การสนับสนุนและการซ้อนในแนวลึก
2. การเล่นให้กว้าง
3. การเจาะลึกเข้าไปในแนวป้องกันของคู่ต่อสู้
4. การเคลื่อนที่
5. การตัดสินใจเฉพาะหน้า
6. การเข้าทำประตู

การเริ่มต้นเล่นใหม่ และการโจมตีในเหตุการณ์ที่ต่างกัน

ในการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่ โดยเฉพาะในผู้เล่นระดับสูง เช่น การแข่งขันฟุตบอลโลก หรือการแข่งขันระหว่างชาติ เราจะพบว่าประตูที่ยิงได้นั้นมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์มาจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการเตะกินเปล่า การเตะจากมุม และการทุ่มลูกบอลเข้าเล่นจากเส้นข้าง เหตุผลที่ว่าทำไมการเริ่มต้นเล่นใหม่จึงมีการได้ประตูมากนั้น คำตอบก็คือว่าไม่มีเวลาใดที่ดีไปกว่านี้ เพราะเป็นช่วงที่ฝ่ายรุกจะมีโอกาสในการเล่นลูกบอลอย่างสบายๆ ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายรุกได้เริ่มเล่นด้วยการเตะกินเปล่าและลูกเตะมุมนั้น ฝ่ายตรงข้ามจะไม่สามารถเข้ามาใกล้ในรัศมี 10 หลาได้ ดังนั้นฝ่ายรุกสามารถที่จะส่งลูกบอลไปยังเพื่อนร่วมทีมได้โดยง่ายและไม่มีแรงกดดันจากฝ่ายรับ (ยกเว้นการทุ่มลูกบอลเข้าเล่นจากเส้นข้าง) และเมื่อฝ่ายรุกไม่ถูกกดดัน การส่งลูกบอลก็เพิ่มความแม่นยำและมีโอกาสในการยิงประตูมากขึ้น นิพนธ์ กิตติกุล (2525 : 162) ได้กล่าวว่า วิธีการเข้าโจมตีจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ในสถานการณ์ที่ต่างกันอาจเกิดขึ้นได้หลายกรณี ดังต่อไปนี้

1. การเตะเริ่มเล่น
2. การเตะจากประตู
3. การทุ่มลูกบอลจากเส้นข้าง
4. การเตะจากมุม
5. การเตะลูกกินเปล่า
6. การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ

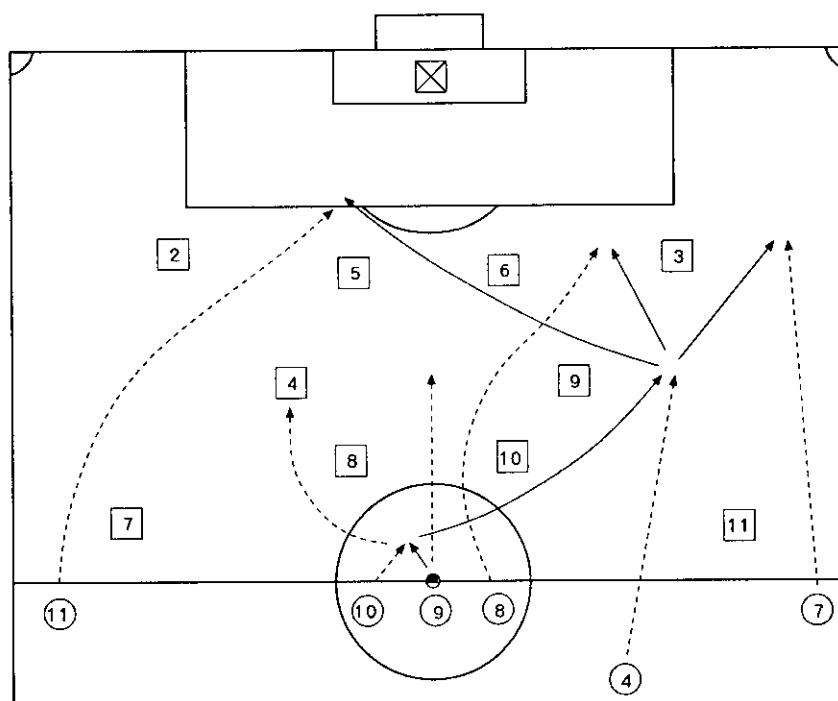
1. การเตะเริ่มเล่น

การเตะเริ่มเล่นนี้ หมายถึงการเตะเริ่มเล่นในครั้งแรก-ครึ่งหลัง และรวมทั้งในทุกๆ ครั้งที่มีการเสียประตูให้กับฝ่ายตรงข้าม ในช่วงเวลานี้ผู้เล่นฝ่ายรับมักจะยืนอยู่ในตำแหน่งที่ฝ่ายรุกสามารถทำนายและมองเห็นได้ง่ายกว่าในระหว่างที่การเล่นกำลังดำเนินอยู่ และจะมีทีมต่างๆ มากมายที่มักจะมีวิธีการยืนในตำแหน่งที่เหมือนเดิมทุกครั้งที่มีการเตะเริ่มเล่น คือการยืนตามระบบการเล่น นี่คือจุดที่ฝ่ายรุกควรค้นหาจุดอ่อนหรือช่องว่างเพื่อใช้ในการเข้าโจมตีได้อย่างรวดเร็วในขณะที่ฝ่ายรับคาดไม่ถึงและไม่ทันรู้ตัว

การเริ่มโจมตีจากการเตะเริ่มเล่น

วิธีการเตะเริ่มเล่นที่ทันสมัย ส่วนใหญ่จะใช้วิธีเตะเริ่มเล่นแล้วส่งลูกบอลกลับหลังให้ผู้เล่นตำแหน่งกองกลาง เพื่อรอจังหวะให้ผู้เล่นตำแหน่งกองหน้าวิ่งล่วงหน้าเจาะลึกเข้าไปในแดนของฝ่ายป้องกันบริเวณใกล้กับเขตโทษหรือที่มีช่องว่างสำหรับการเล่นลูก แล้วจึงทำการ

ส่งลูกโยนยาวตามไป ในขณะที่เดียวกันนั้นผู้เล่นกองหน้าบางคนก็จะมีหน้าที่วิ่งหลอกเพื่อดึงผู้เล่นฝ่ายป้องกันให้ออกไปจากพื้นที่สำคัญๆ และไม่สามารถให้การคุ้มกันผู้เล่นคนอื่นๆ ได้ดีพอ ถ้าการวิ่งหลอกกระทำได้ดีและการวิ่งของคนอื่นๆ ทำได้ในจังหวะที่เหมาะสมตามที่วางแผนไว้ ก็จะทำให้ทีมสามารถเล่นต่อไปได้และมีโอกาสที่จะบุกเข้าทำประตูได้มากขึ้น

ภาพประกอบ 8 การเข้าโจมตีจากการเตะเริ่มเล่น

ภาพประกอบ 8 แสดงให้เห็นถึงวิธีเข้าโจมตีจากการเตะเริ่มเล่น โดยใช้การส่งลูกสั้นซึ่งเริ่มต้นโดยหมายเลข 9 ส่งลูกบอลไปยังหมายเลข 10 ในขณะที่ผู้เล่นหมายเลข 4 จะรีบวิ่งอย่างรวดเร็วตรงไปข้างหน้าเข้าสู่บริเวณช่องทางด้านข้างของฝ่ายป้องกันหมายเลข 9 จากนั้นหมายเลข 10 จะทำการส่งลูกบอลครั้งที่สองไปยังหมายเลข 4 ในขณะที่ภายหลังที่มีการเตะเริ่มเล่น ผู้เล่นหมายเลข 7 จะวิ่งไปยังช่องว่างบริเวณมุมสนาม หมายเลข 11 จะวิ่งทแยงมุมไปสู่บริเวณหน้าประตู หมายเลข 8 และ 9 จะวิ่งตรงขึ้นไปยังหน้าเข้าสู่บริเวณหน้าเขตโทษ หมายเลข 10 ภายหลังที่ส่งลูกบอลไปให้หมายเลข 4 แล้ว จะต้องเคลื่อนที่ตามไปสนับสนุนการเล่นในแนวลึกไว้เสมอ

ในขณะที่หมายเลข 4 รับลูกส่งได้นั้น เขาก็มีทิศทางสำหรับการเลือกส่งในจังหวะที่ 3 นี้ได้หลายทาง โดยขึ้นอยู่กับการเล่นของฝ่ายรับ ถ้าเขาเลือกส่งไปยังหมายเลข 7

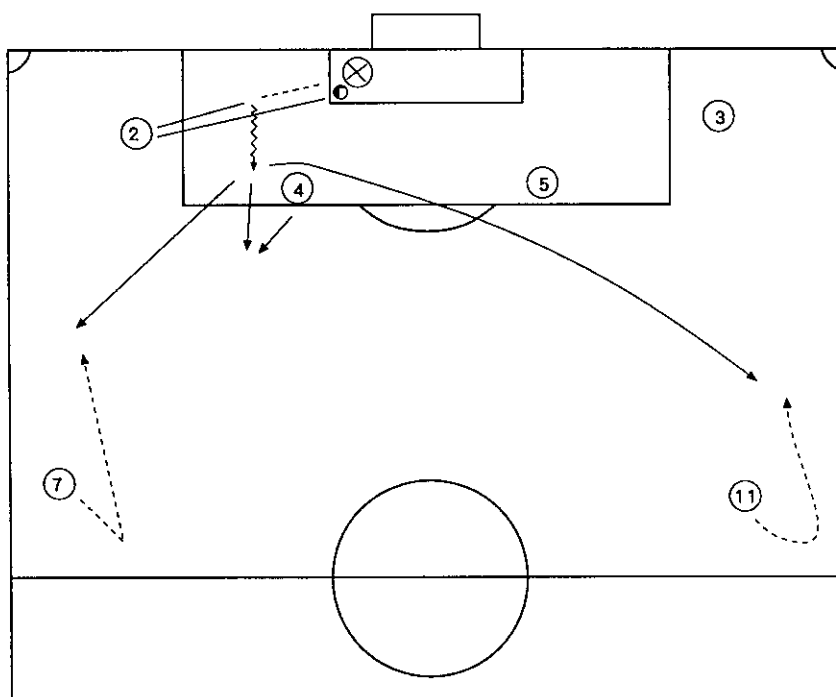
การส่งต่อในจังหวะที่ 4 ของหมายเลข 7 ก็ควรจะทำการส่งอย่างฉับพลันไปตกบริเวณข้างหน้าประตู แต่ถ้าหมายเลข 4 ส่งลูกบอลไปยังหมายเลข 8 หรือ 11 การยิงประตูก็จะอยู่ในมุมที่กว้าง และดีกว่าถ้ามีโอกาสที่จะยิง

2. การเตะจากประตู

การเตะจากประตูเป็นการเริ่มเล่นใหม่ที่สามารถใช้ประโยชน์จากการวางรูปแบบการเล่น ตามปกติผู้รักษาประตูจะเป็นคนเตะลูกนี้ จึงควรฝึกหลายๆแบบและมีการเตะที่สง่างาม เช่นเดียวกับผู้เล่นคนอื่น อย่างไรก็ตามถ้าผู้รักษาประตูของทีมไม่สามารถเตะจากประตูได้ดี เขาก็ควรใช้ผู้เล่นกองหลังในการเตะลูกนี้

การเริ่มต้นโจมตีจากการเตะจากประตู

สมมุติว่าผู้รักษาประตูเตะเริ่มเล่นจากประตู แบบของการเริ่มจะมีรากฐานเบื้องต้นอยู่ 2 ประการ โดยเป็นการเริ่มเล่นด้วยการส่งลูกสั้นและอีกลักษณะหนึ่งจะเป็นการเริ่มเล่นด้วยการส่งลูกยาว เมื่อผู้รักษาประตูเลือกใช้วิธีเริ่มต้นด้วยการส่งลูกสั้น การเล่นจะเริ่มโดยการส่งบอลเบาๆ หรือแรงพอสมควรไปยังผู้ร่วมทีมที่อยู่บริเวณใกล้เขตโทษซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เล่นตำแหน่งกองหลัง แต่ถ้าเขาเลือกเล่นด้วยวิธีการส่งลูกยาว เขาจะยืนอยู่ในบริเวณเขตประตูและลูกบอลก็จะไม่มีการส่งกลับคืนมาในจังหวะที่สองอีก

ภาพประกอบ 9 การเริ่มโจมตีจากการเตะจากประตูด้วยการส่งลูกสั้น

ภาพประกอบ 9 เป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวทางซึ่งผู้รักษาประตูส่งลูกสั้น เพื่อจะรับบอลกลับคืนอีกครั้งหนึ่ง การปฏิบัติเช่นนี้ ผู้รักษาประตูจะต้องจำไว้ว่า จะต้องเตะให้ลูกบอลออกไปนอกเขตประตูเสียก่อน จึงจะสามารถรับลูกส่งกลับคืนได้

ถ้าผู้เล่นกองหลังยืนอยู่ในตำแหน่งดังภาพประกอบ 9 ก่อนที่จะมีการเตะเริ่มเล่นจากประตู ผู้รักษาประตูจะมีทางเลือกในการส่งมากถึง 4 ทางเลือก โดยสามารถส่งลูกสั้นให้กับเพื่อนร่วมทีมคนใดคนหนึ่งทั่วๆ ไป ซึ่งทางเลือกที่ง่ายและเหมาะสมก็คือการส่งไปให้คนที่อยู่ใกล้ที่สุด ในกรณีนี้คือหมายเลข 2 เพราะว่าลูกบอลจะอยู่ห่างตัวผู้รักษาประตูเป็นระยะทางน้อยที่สุด ทางเลือกที่สองก็คือการส่งไปยังหมายเลข 4 หรือผู้เล่นคนใดที่ไม่ถูกประกบหรือมีฝ่ายตรงข้ามอยู่ใกล้ๆ การเล่นเหล่านี้จะต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาที่ว่า “ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามจะต้องอยู่นอกเขตโทษ และผู้เล่นทั้งสองฝ่ายจะเล่นลูกบอลได้ต่อเมื่อลูกบอลได้ถูกเตะให้ออกไปนอกเขตโทษแล้วเท่านั้น” ผู้รักษาประตูจำนวนมากชอบการส่งลูกสั้นมากกว่าลูกยาว ทั้งนี้เพราะว่าผู้รักษาประตูสามารถที่จะส่งได้แม่นยำกว่า

เมื่อผู้เล่นกองหลังที่จะใช้สำหรับการเล่นลูกสั้นถูกประกบตัวไว้หมดทุกคน ผู้รักษาประตูควรวางลูกบอลในเขตประตูเพื่อเตะลูกยาวออกไปสู่สนาม ซึ่งผู้รักษาประตูควรที่จะเลือกส่งไปยังผู้เล่นปีกข้างใดข้างหนึ่งที่ว่างเป็นอันดับแรกก่อนและเลือกส่งผู้เล่นตำแหน่งศูนย์หน้าเป็นอันดับที่สอง

3. การทุ่มลูกบอลจากเส้นข้าง

การได้เป็นฝ่ายทุ่มลูกบอลเข้าเล่นนั้น ถือว่าเป็นการได้รับรางวัลในการเล่นประการหนึ่ง เมื่อฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้ทำลูกบอลออกนอกเส้นข้าง ผู้เล่นที่ดีควรจะได้มีการเรียนรู้กติกา ข้อ 15 ว่าด้วยการทุ่ม ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ทำการทุ่มได้ถูกต้อง เพราะถ้าท่านปฏิบัติไม่ถูกต้องแทนที่จะได้เปรียบ แต่จะกลับกลายเป็นฝ่ายรับแทนที่ เนื่องจากกติการะบุว่า ผู้ที่ทุ่มผิดกติกาจะต้องเปลี่ยนให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายได้ทุ่มแทน ซึ่งก็จะทำให้แผนการเล่นที่เตรียมมาต้องหยุดชะงักไปด้วย

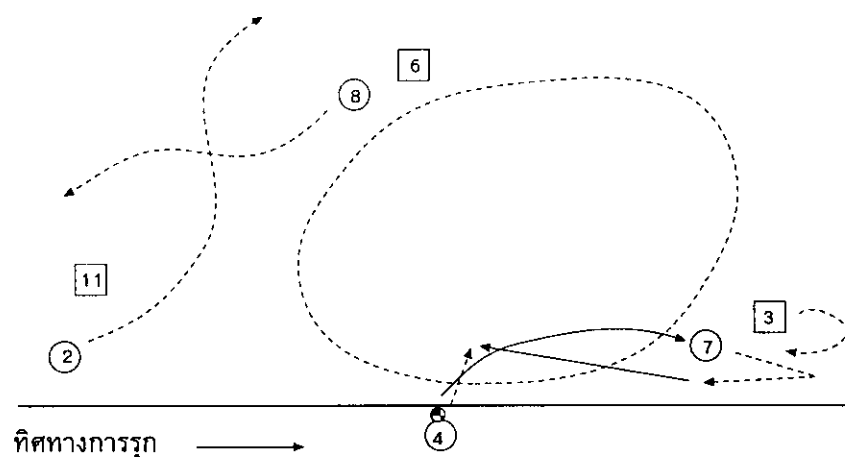
ข้อปฏิบัติในการทุ่มลูกบอลเข้าเล่น

1. ลูกบอลต้องทุ่มมาจากด้านหลังของศีรษะด้วยแขนทั้งสองข้าง
2. การทุ่มควรยืนแอ่นตัว โดยงอเข่าเล็กน้อยเพื่อจะได้สามารถทุ่มได้แรงและไกล
3. ความแม่นยำในการทุ่มให้ถือเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราต้องการให้ทีมของเราเป็นฝ่ายครอบครองลูกบอลต่อไป และถ้าเป็นไปได้ควรจะทุ่มให้ลูกบอลไปตกที่บริเวณเท้าของผู้รับ
4. การทุ่มต้องไม่ยกเท้าใดเท้าหนึ่งพ้นพื้นสนามและจะต้องยืนอยู่บนเส้นหรือนอกสนามในขณะที่ทำการทุ่ม

การเริ่มโจมตีจากการทุ่มลูกบอลเข้าเล่น

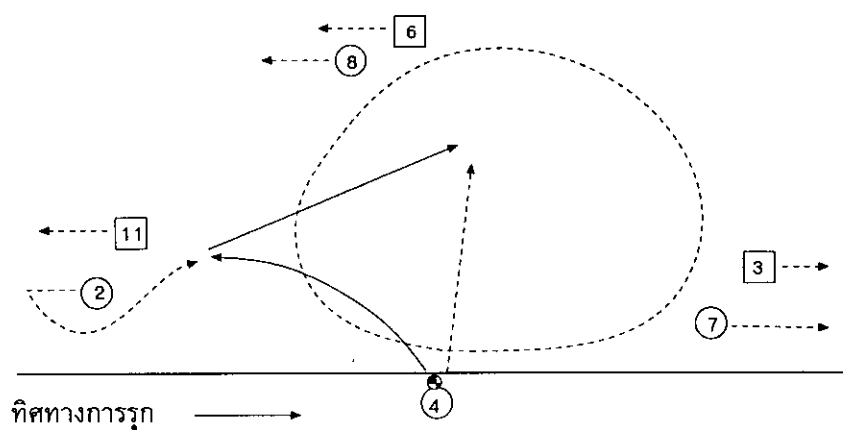
แนวการปฏิบัติที่ได้ผลและใช้กันบ่อยๆ ก็คือ การส่งลูกที่ทุ่มมากลับคืนไปยังผู้ทุ่ม เพราะปกติแล้วผู้ทุ่มมักจะไม่มีฝ่ายป้องกันมาประกบ ดังนั้นจึงมีอิสระในการรับลูกบอลที่จะส่งคืนในแง่ของกฎการเล่น ผู้เล่นร่วมทีมไม่ควรเข้ามาใกล้ผู้ทุ่มเกินกว่า 15 หลา ดังที่ได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 10 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปล่อยให้มีช่องว่างเหลือพอที่ผู้ทุ่มจะรับลูกที่ส่งคืนและสามารถเล่นลูกบอลได้อย่างสบาย

เพื่อที่จะทำให้ผู้รับลูกทุ่มมีจังหวะเวลาในการบังคับควบคุมลูกบอลหรือส่งต่อไปยังผู้เล่นอื่น โดยไม่ถูกรบกวนมาก ผู้รับบอลและผู้ร่วมทีมคนอื่นๆ ควรใช้การหลอกล่อหลายๆแบบ และมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งกันบ่อยๆ การเคลื่อนที่นี้จะช่วยทำให้ฝ่ายป้องกันเกิดความสับสนและเป็นโอกาสของฝ่ายเราที่จะรุกเข้าโจมตี และถ้าจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือการทำให้ตนพ้นจากการถูกประกบนั่นเอง

ภาพประกอบ 10 การทุ่มลูกเข้าเล่นและการหลอกล่อวิธีที่ 1

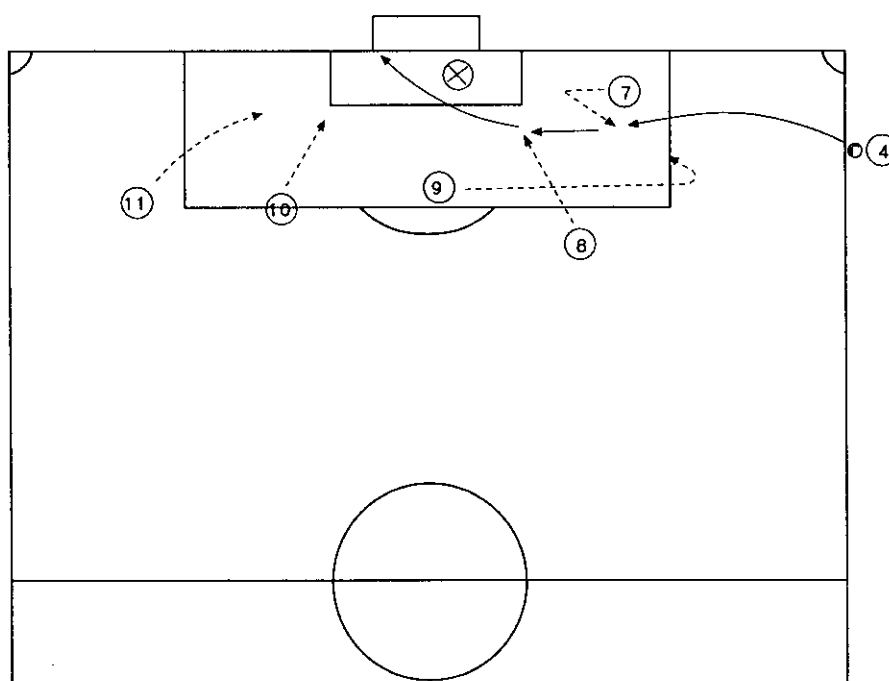
ในการเริ่มเล่นใหม่ทุกสถานการณ์ การวิ่งหลอกของผู้เล่นมีความจำเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการทุ่มลูกบอลเข้าเล่นก็เช่นกัน ผู้เล่นควรจะได้มีการวิ่งหลอกเพื่อดึงดูดคู่ต่อสู้ให้ติดตามไป และทำให้เกิดช่องว่างสำหรับผู้เล่นคนอื่นๆ ที่จะวิ่งเข้ามาเล่นลูกบอลในช่องว่างนั้น นอกจากนี้การวิ่งจะช่วยให้ผู้ทุ่มสามารถทุ่มได้ง่ายอีกด้วย

ภาพประกอบ 11 การทุ่มลูกเข้าเล่นและการหลอกล่อวิธีที่ 2

ในภาพประกอบ 11 หมายเลข 8 และ 7 ทำการวิ่งหลอกล่อเพื่อสร้างช่องว่างให้หมายเลข 4 ในการรับลูกทุ่มที่ส่งกลับมาโดยหมายเลข 2 ในขณะนั้นหมายเลข 2 จะทำการหลอกล่ออย่างรวดเร็วด้วยการวิ่งลงไปในแดนของฝ่ายตนเอง เพื่อหนีการประกบและทำหน้าที่เป็นผู้รับลูกทุ่ม โดยหมายเลข 2 จะหมุนตัวกลับมารับลูกทุ่มจากหมายเลข 4 แล้วรีบส่งคืนให้กับผู้ทุ่มซึ่งวิ่งเข้ามาในสนามและทำการรุกเข้าโจมตีต่อไป

เมื่อมีการทุ่มใกล้ประตูของฝ่ายตรงข้าม การเล่นควรจะทำเพื่อการโจมตีประตูทันที การทุ่มในแดนนี้ควรจะมีผลต่อการยิงประตู

ภาพประกอบที่ 12 การทุ่มลูกเข้าเล่นและการหลอกล่อวิธีที่ 3

ภาพประกอบ 12 ผู้เล่นหมายเลข 7 จะหลอกส่อโดยการเคลื่อนที่ไปสู่ประตู และทันใดนั้นให้หมุนตัวกลับมารับลูกทุ่มจากหมายเลข 4 การทุ่มนั้นไม่ได้บังคับว่าจะทุ่มไปที่ศีรษะหรือที่เท้า การส่งต่อครั้งแรกจะส่งไปยังหมายเลข 8 ผู้ซึ่งกำลังวิ่งมาจากข้างนอกเขตโทษ ลูกบอลจะถูกยิงอย่างแรงโดยหมายเลข 8 ซึ่งควรจะผลทำให้ได้ประตูจากการยิงครั้งนี้ และก่อนที่จะมีการยิงประตู ผู้เล่นหมายเลข 8 กับหมายเลข 9 จะวิ่งตัดสวนกัน เพื่อพยายามทำให้หลุดพ้นจากการถูกระบอบของคู่ต่อสู้ หมายเลข 9 ในขณะที่วิ่งหลอกนั้นควรหลอกด้วยการเรียกให้ผู้ทุ่มส่งลูกบอลมาให้อย่างไรก็ตามเพื่อให้คู่ต่อสู้เกิดความเข้าใจผิด และอีกครั้งหนึ่งที่จังหวะและการทุ่มที่แม่นยำจะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อความสำเร็จที่จะได้รับเสมอ

4. การเตะจากมุม

การเตะจากมุมจะเป็นโอกาสที่ดีมากในการยิงประตูของฝ่ายรุกเข้าโจมตี และเป็นสถานการณ์ที่เป็นอันตรายมากสำหรับฝ่ายป้องกัน ผลของการได้ประตูจำนวนมากมาจากการเริ่มเล่นด้วยการเตะจากมุม ดังนั้นฝ่ายรุกจะต้องใช้สถานการณ์เริ่มเล่นนี้ให้เป็นฝ่ายประโยชน์ให้มากที่สุดโดยการวางรูปแบบการเล่นให้ดี

การเข้าโจมตีของฝ่ายรุกเมื่อมีการเตะจากมุม

การเตะจากมุมด้วยลูกโยนยาว

รูปแบบในการเข้าโจมตี ผู้เล่นจะยืนอยู่ข้างในและบริเวณรอบนอกของเขตโทษ หรืออาจยืนเป็นแนวแบบแถวทหาร เมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกยืนอยู่ในตำแหน่งหรือรูปแบบที่ไม่ใช่แนวทหารในขณะที่การเตะจากมุม ผู้เล่นจะต้องจัดตำแหน่งของตน โดยขึ้นอยู่กับแบบของการเตะจากมุมที่ใช้ และจะต้องวางแผนไว้ด้วยว่าลูกบอลควรจะลอยมาตกในตำแหน่งใด การวิ่งหลอกยังคงใช้ได้ผลดี โดยเฉพาะถ้าฝ่ายรับใช้วิธีการประกบแบบตัวต่อตัว ผู้เล่นควรจะช่วยกันสร้างช่องว่างขึ้นตรงบริเวณที่คาดว่าลูกบอลจะถูกเตะลอยมาตกบริเวณนั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมทีมเข้ามารับลูกบอลและหรือทำการยิงประตู

ไกลออกมาจากประตูเล็กน้อย และยากต่อการที่ผู้รักษาประตูจะแหวกกลุ่มผู้เล่นคนอื่นๆ เข้ามาป้องกัน และถ้าผู้เข้าโจมตีซึ่งสามารถเข้าถึงลูกบอลได้ แต่ถ้าสูงเกินกว่าที่เขาจะโหม่งและโอกาสที่จะได้ประตูมีน้อย เขาอาจจะเตะลูกบอลด้วยศีรษะข้ามไปตกบริเวณเสาไกลได้ ซึ่งผู้เล่นร่วมทีมอีกหลายคนจะวิ่งมาพบกันที่บริเวณใกล้หน้าประตูในขณะที่มีการเตะจากมุมและถ้าสามารถไปตกในบริเวณเสาไกลได้ ผู้เล่นฝ่ายรุกคนอื่นๆ ที่อยู่บริเวณนั้นก็น่าจะเป็นผู้ที่มีโอกาสในการยิงประตูได้โดยง่าย ความได้เปรียบในแง่อื่นๆ ของการเตะมุมให้โค้งเข้าหาประตูก็คือ ผู้เล่นยิงประตูด้วยการทำให้ลูกบอลหมุน การหมุนของลูกบอลที่พุ่งเข้าหาประตูนี้ จะเป็นการง่ายที่ผู้โหม่งจะบังคับให้ลูกพุ่งลงต่ำสู่พื้นเมื่อศีรษะสัมผัสกระทบลูกบอล

ส่วนการเตะจากมุมให้ลูกบอลโค้งออกจากประตู ลูกบอลจะหนีห่างออกจากปากประตู เพราะว่าลูกบอลถูกเตะให้หมุนโค้งออกจากประตู การเตะแบบนี้จะเป็นการง่ายต่อฝ่ายรุกที่จะวิ่งเข้ายิงประตูได้อย่างรุนแรง การเตะจากมุมในแบบโค้งออกจากประตูเป็นการดึงดูดผู้รักษาประตูที่ขาดประสบการณ์ให้ติดตามลูกบอลออกไป และเกิดการสูญเสียตำแหน่งการยืนที่ดีด้วยการออกไปป้องกันลูกบอลที่ลอยโด่งมาและโค้งหนีออกจากประตูไป จึงทำให้ฝ่ายรุกสามารถยิงประตูได้ง่ายเนื่องจากไม่มีผู้ป้องกันประตูอยู่ที่เส้นประตู การได้เปรียบด้านอื่นๆ ของการเตะมุมแบบนี้ก็คือ เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับฝ่ายรับจะป้องกันหรือสกัดให้ลูกบอลออกไปนอกเขตโทษ เนื่องจากการโค้งหนีของลูกบอลที่มีต่อฝ่ายที่ทำหน้าที่ป้องกัน จะทำให้การโหม่งทำได้ยากหรือถ้าโดนก็ไม่น่าจะแรงนักและตกไม่ไกลประตู จึงมักเปิดโอกาสให้ฝ่ายรุกได้เล่นลูกอีกครั้งหนึ่งหรือยิงประตูซ้ำได้โดยง่าย

การเตะจากมุมด้วยลูกสั้น

มีบ่อยครั้งที่มีการเตะจากมุมด้วยลูกสั้น และได้ผลมากกว่าการเตะลูกโยนยาวในเชิงการทำลายแนวป้องกัน และการเตะจะได้ผลมากที่สุดถ้าฝ่ายเข้าโจมตีทำอย่างรวดเร็วเมื่อเห็นว่าฝ่ายรับไม่ได้มีการเตรียมตัวพร้อม

จุดมุ่งหมายเบื้องต้นประการหนึ่งของการเตะจากมุมด้วยลูกสั้นก็คือ การปฏิบัติเมื่อได้เปรียบในเรื่องจำนวนคนขณะเข้าโจมตี นั่นคือผู้เข้าโจมตีต้องทำให้มีสถานการณ์ 2 ต่อ 1 หรือ 3 ต่อ 2 ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้มุมที่จะทำการเตะ การเล่นเช่นนี้ฝ่ายรุกจะสามารถครอบครองลูกบอลและส่งกันไปมาในตำแหน่งที่เป็นอันตรายใกล้ประตู ซึ่งพร้อมที่จะมีการยิงและเลี้ยงเข้าทำประตูได้โดยง่าย

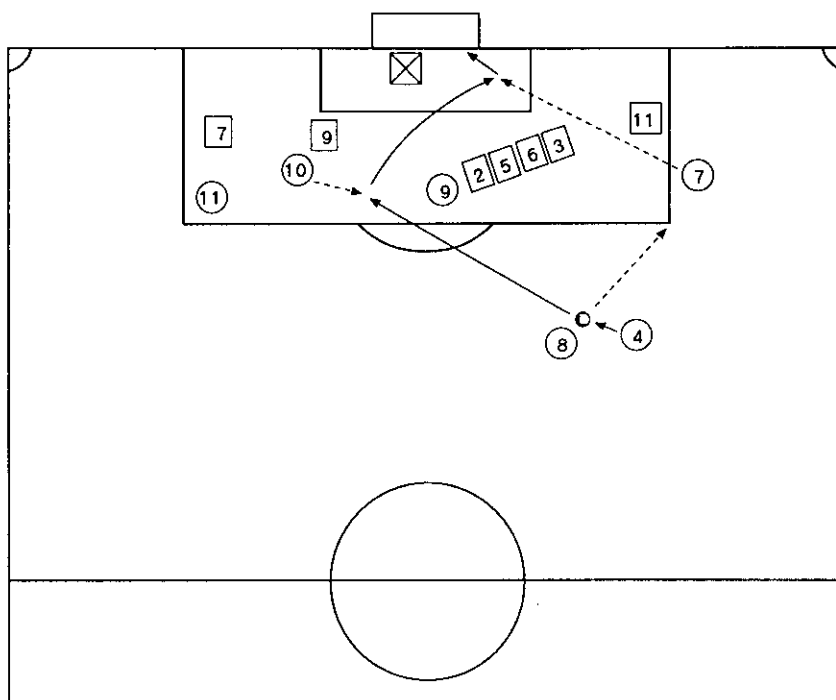
5. การเตะลูกกินเปล่า

การเริ่มเล่นใหม่นี้เมื่อได้เตะกินเปล่า ทีมที่มีจุดอ่อนในด้านนี้มักจะอดยิงประตู ซึ่งอาจจะได้มาอย่างง่าย ๆ และมีค่าเท่ากับประตูที่ยิงได้ในขณะเล่นตามปกติ เมื่อใดก็ตามที่ฝ่ายรุกได้เตะกินเปล่าใกล้เขตประตู ฝ่ายรุกจะต้องพยายามให้ได้ประตู และฝ่ายรับก็ต้องพยายามป้องกันมิให้มีการเสียประตูเช่นกัน ในการแข่งขันฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. 1982 ณ ประเทศสเปน ได้ชี้ให้เราเห็นว่าการพัฒนาทักษะการยิงประตูที่ดีก็สามารถทำลายแนวการป้องกันของฝ่ายรับได้โดยง่ายเหมือนกัน การยิงประตูดังกล่าวนี้ เราหมายถึงการยิงลูกโค้งอ้อมกำแพงไปเข้าประตูบริเวณมุมบนของประตูข้างใดข้างหนึ่ง หรืออาจเป็นการยิงลูกเสียดพื้นและโค้งไปเฉียดเสาเข้าประตู ซึ่งนักฟุตบอลของประเทศในอเมริกาได้ชอบปฏิบัติกันอยู่ โดยเฉพาะทีมบราซิลซึ่งเป็นต้นตำหรับในการเตะลูกกินเปล่าเช่นนี้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอนควรจะต้องให้ความสนใจและบรรจุไว้ในโปรแกรมการฝึกด้วย

การโจมตีด้วยการเตะลูกกินเปล่า

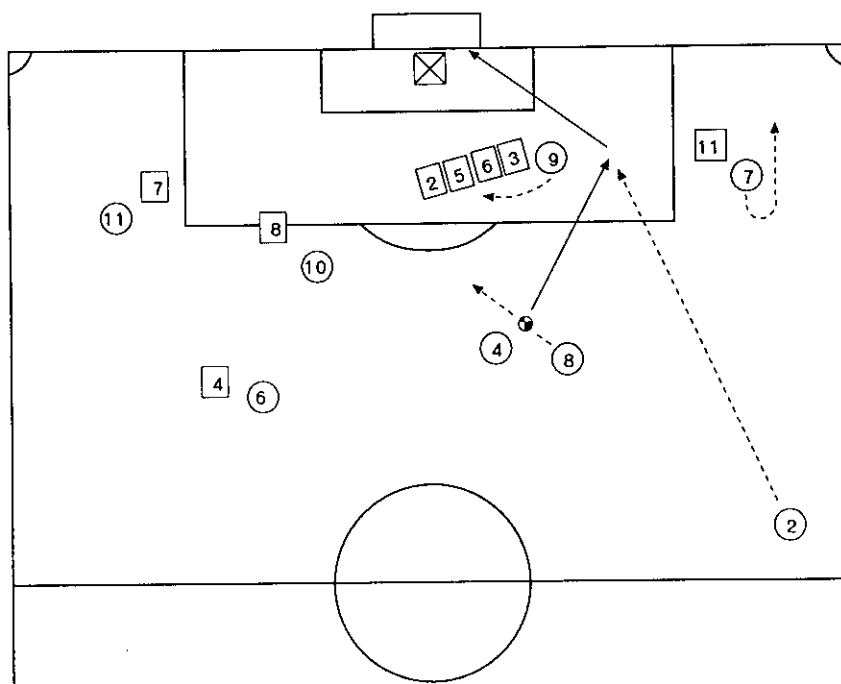
เมื่อใดก็ตามที่ทีมฝ่ายรุกได้ลูกเตะกินเปล่า ผู้เล่นคนหนึ่งซึ่งอยู่ในตำแหน่งใกล้จุดที่ได้เตะควรนำลูกบอลมาตั้งและทำการยิงประตูทันทีถ้าอยู่ใกล้พอที่จะยิงได้ โดยเราต้องสมมุติว่าฝ่ายรับจะต้องสร้างกำแพงในการป้องกันการยิงของฝ่ายเราอย่างแน่นหนา และถ้าฝ่ายรุกพิจารณาหรือสังเกตว่ากำแพงของฝ่ายรับนั้นยังตั้งไม่สมบูรณ์ หรือมีช่องโหว่ผู้เล่นอาจจะใช้จังหวะนี้ทำการยิงประตูหรือเปิดเกมสั่นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความได้เปรียบในด้านจำนวนคนเล่นและมีช่องว่างพอที่จะยิงประตูโดยไม่มีใครประกบ และถ้าผู้เล่นรู้สึกว่าเขาสามารถที่จะเตะลูกโค้งข้ามกำแพงไปเข้าประตูบริเวณเสาใกล้ซึ่งอยู่ไกลจากผู้รักษาประตู หรือด้วยการเตะลูกโค้งไปเข้าประตูบริเวณเสาใกล้ได้แล้วก็มีเหตุผลและคุณค่าพอที่จะรีบกระทำอย่างรวดเร็ว

เมื่อทีมมีการใช้รูปแบบการเล่นเพื่อการเตะลูกกินเปล่า ทีมจะต้องมีนโยบายที่จะรวมเอาการวิ่งหลอกล่อของผู้เล่น 1 คน หรือมากกว่านั้นเข้ามาใช้ก่อนที่จะมีการลงมือปฏิบัติตามแผนการเตะลูกกินเปล่า ในโอกาสเช่นนี้เราถือว่าเป็นจังหวะที่ดีซึ่งทีมควรจะใช้การวิ่งหลอกล่อเพราะผู้เล่นฝ่ายป้องกันกำลังพะวงอยู่กับว่าใครจะเป็นคนเตะ ดังนั้นการวิ่งหลอกล่อจะทำให้ผู้เล่นฝ่ายป้องกันต้องใช้เวลาที่เราจะเล่นอย่างไรและอาจเป็นผลทำให้ทีมไม่พร้อมที่จะทำการป้องกัน เมื่อการเตะลูกกินเปล่าได้เริ่มขึ้น

ภาพประกอบ 15 แสดงการส่งลูกบอลไปทางด้านข้างเพื่อทำลายกำแพงในการป้องกันของฝ่ายรับ

การเล่นที่แสดงในภาพประกอบ 15 เป็นแนวทางหนึ่งของฝ่ายรุกที่อาจจะใช้อุบายเพื่อทำลายการตั้งกำแพงของฝ่ายป้องกันลง เริ่มต้นโดยหมายเลข 8 วิ่งตรงไปยังลูกบอลคล้ายกับว่าจะวิ่งเข้ามายิงประตูแล้วไม่ยิงแต่กลับก้าวเท้าข้ามลูกบอลไป ในขณะนั้นฝ่ายป้องกันจะเกิดการหยุดชั่วขณะหนึ่งหลังจากที่คิดว่าจะมีการยิงประตูเกิดขึ้นแน่นอน แล้วจึงเริ่มต้นรับใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในช่วงนี้หมายเลข 4 จะส่งบอลอย่างรวดเร็วไปยังผู้เล่นหมายเลข 10 ซึ่งวิ่งเข้ามาเตะลูกส่งต่อไปยังหมายเลข 7 ที่กำลังวิ่งเข้าไปรับและทำการยิงประตูที่บริเวณหน้าเขตประตู การเล่นเช่นนี้ถ้ากระทำได้อย่างสมบูรณ์ทีมจะสามารถเล่นลูกบอลทะลุผ่านกำแพงไปได้ นอกจากนี้หมายเลข 9 ซึ่งได้เข้าไปยืนเป็นกำแพงด้วยจะทำหน้าที่เก็บลูกบอลซึ่งหมายเลข 10 อาจจะรับพลาด นี่คือการเล่นอย่างง่าย ๆ วิธีหนึ่ง ซึ่งถ้าผู้เล่นปฏิบัติได้ในจังหวะที่เหมาะสมก็จะสามารถนำมาซึ่งผลสำเร็จทั้งดงามได้

ภาพประกอบ 16 แสดงการรุกที่ใช้ผู้เล่นกองหลังวิ่งขึ้นมารับลูกบอลจากการเตะกินเปล่า แล้วยิงประตูทันที

จากภาพประกอบ 16 หมายเลข 2 จะเริ่มวิ่งมาอย่างช้าๆ และเร่งฝีเท้าผ่านเข้าสู่บริเวณเขตโทษ ในขณะที่ผู้เล่นก้มอยู่เหนือลูกบอลนี้ เขาจะเตะลูกบอลส่งต่อไปให้หมายเลข 2 ที่วิ่งเข้ามาด้วยความเร็วและทำการยิงประตูทันที และจะเป็นการง่ายมากถ้าทีมจะใช้ผู้เล่นกองหลังตำแหน่งแบ็คขึ้นมารับลูกส่งจากการเตะลูกกินเปล่า ทั้งนี้เพราะกองหลังมักจะไม่สนใจที่จะประกบ ส่วนผู้เล่นกองหน้าจะถูกประกบอย่างใกล้ชิดทำให้ยากต่อการรับและเล่นลูกบอล ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรจะได้มีการฝึกซ้อมวิธีการเล่นแบบนี้ไว้บ้าง เพื่อความได้เปรียบในการเล่น

6. การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ

การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษเป็นรางวัลสำหรับฝ่ายรุกเมื่อฝ่ายรับได้กระทำความผิดตามกติกาข้อ 12 ว่าด้วยการเล่นที่ผิดกติกาและเสียมารยาท ซึ่งฝ่ายรุกจะได้เตะโทษ ณ จุดเตะโทษซึ่งอยู่ห่างจากประตู 12 หลา (10.97 เมตร) และมีผู้รักษาประตูทำหน้าที่ป้องกันได้เพียงคนเดียว โดยเท้าทั้งสองของเขาจะต้องยืนอยู่บนเส้นประตูจนกว่าการเตะจะได้เริ่มขึ้นแล้ว

การเตะ ณ จุดเตะโทษมีความสำคัญอย่างมากต่อชัยชนะของทีม เพราะในสถานการณ์ที่เสมอกันอยู่หรือเมื่อทีมมีความสามารถใกล้เคียงกัน การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษจะ

มีผลอย่างมาก และค่าของมันก็มีเท่าๆ กับประตูที่ยิงได้จากการเล่นตามปกติ นอกจากนี้ยังอาจนำไปใช้ได้ในการตีที่มีการตัดสินใจที่ชัดเจน หรือทีมที่จะต้องได้เข้ารอบต่อไปอีกด้วย

โดยทั่วไปแล้ว จะมีวิธีการยิงประตูที่ใช้ในการเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ อยู่ 2 วิธีด้วยกัน และทั้ง 2 วิธีนี้ก็ต้องการการมีสติและความมั่นใจในตนเองของผู้เตะอยู่มากทีเดียว

วิธีแรก ผู้เล่นจะเตะลูกบอลอย่างแรงเท่าที่จะทำได้ โดยมีจุดมุ่งหมายในการทำลายการรับของผู้รักษาประตูด้วยความเร็วของลูกบอลและพลังในการยิง

วิธีที่สอง ผู้เล่นจะพยายามเตะลูกบอลด้วยความแม่นยำที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายของการยิงไปสู่บริเวณใกล้ๆ กับเสาข้างใดข้างหนึ่งของประตู ซึ่งอาจจะเป็นลูกเสียดหรือลูกโค้งก็ได้ และไม่ต้องยิงเต็มที่ถึง 100 เปอร์เซ็นต์

สิ่งที่ผู้เตะลูกโทษ ณ จุดเตะโทษควรยึดถือปฏิบัติ เราอาจสรุปได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ต้องเข้าหาลูกบอลด้วยอาการปฏิกิริยาซึ่งไม่มีร่องรอย โดยผู้รักษาประตูไม่สามารถรู้ได้ว่าเราจะยิงประตูทางด้านใดและจะใช้วิธีการเตะแบบใด
2. ผู้เตะจะต้องมีความมั่นใจในตนเองว่าจะต้องยิงประตูให้ได้ และไม่เปลี่ยนใจในการเลือกมุมเตะเป็นครั้งที่สองเมื่อพิจารณาว่าจะเตะไปมุมใดแล้ว
3. ถ้าจะเลือกยิงไปเข้ามุม ให้ยิงด้วยความแม่นยำบริเวณข้างเสาด้านใน พยายามให้ลูกบอลเสียดกับพื้นและใช้กำลังในการเตะให้พอเหมาะกับความสามารถในการบังคับลูกบอล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Barrow, 1979 : 39 - 41.

งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแวกส์ (Barrow, 1979 : 284-285 ; citing Kovacs, 1973) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอล และเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือ การเตะบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เท้า เข่า ต้นขา ไหล่ ศีรษะ หรือใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ทุกส่วน ยกเว้นมือและแขน โดยเตะให้ได้มากที่สุดภายใน 45 วินาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเตะบอลอนุญาตให้ลูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 1 ครั้ง การทดสอบให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติได้ 4 ครั้ง ะ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งได้ การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเตะบอลทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบใช้แบบทดสอบของแมคโดแนลด์ และการใช้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬา

ฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า เกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโดแนลด์ของกลุ่มรวม นักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.71, 0.43 และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ 0.37 และกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.97, 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ ซึ่งแบบทดสอบนี้จะมีค่าความเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ทุกกลุ่มมีค่าความเชื่อมั่นสูงใกล้เคียงกัน

เฮอร์นันเดซ (Hernandes. 1987 : 03C) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาบาสเกตบอล จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางตำแหน่งการเล่นที่เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจาก 1) ความคล่องตัวในขณะเล่น 2) ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น 3) เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น 4) การใช้พื้นที่ในการเล่น 5) แบบแผนของการเคลื่อนไหว

การที่จะวางตำแหน่งการเล่นจะต้องศึกษารูปแบบของการวางตำแหน่งของฝ่ายตรงข้าม และรูปแบบการวางตำแหน่งของทีมของตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่โค้ชและผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นสิ่งแรกคือ การศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของการเล่นที่ควรคำนึงถึงก็คือ กติกาการแข่งขัน และความจำกัดทางร่างกายที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบการโต้ตอบในการวางตำแหน่งของผู้เล่น ความคล่องตัวและความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และการใช้พื้นที่ในสนามขณะแข่งขัน สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล ผลจากการวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันปรากฏว่า การศึกษารูปแบบการเล่นและการฝึกซ้อมรูปแบบต่างๆ เป็นอย่างดี ทำให้ผู้เล่นภายในทีมการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถอ่านแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแข่งขัน

โรดาโน และทาวานา (Rodano and Tavana. 1993 : 256-261) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การวิเคราะห์ 3 มิติ ของการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าโดยนักกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ (Three-Dimensional Analysis of Instep Kick in Professional Soccer Players) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ จำนวน 10 คน ของทีมเอซีมิลานในอิตาลี โดยเก็บข้อมูลจาก 5 จุด ตามหลักทางกายภาพของขาที่ใช้เตะลูกฟุตบอล คือ กระดูกเชิงกรานตรง สะโพก ปุ่มกระดูกโคนขาใหญ่ เข่า กระดูกตาค้นนอก นิ้วก้อย ซึ่งมีวิธีดำเนินการคือ หลังจากการอบอุ่นร่างกาย นักกีฬาฟุตบอลจะเคลื่อนที่ 2 ก้าว เข้าเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า 5 ครั้ง โดยทดลองบนสนามหญ้าเทียมซึ่งมีแผ่นรองเก็บเครื่องมือระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุมเก็บบันทึกข้อมูล เมื่อครูฝึกได้ให้สัญญาณการเตะลูกฟุตบอลถูกต้องสมบูรณ์ ผลการวิเคราะห์ 3 มิติ กับ

2 มิติ พบว่า ความเร็วที่เป็นเส้นตรงมีความคลาดเคลื่อนตั้งแต่ 0.12 มิลลิเซ็คคันต์ (ข้อเท้า) - 0.20 มิลลิเซ็คคันต์ (สะโพก) (1 มิลลิเซ็คคันต์ = 1/1000 วินาที) โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นอัตราส่วนเดียวกัน ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของข้อผิดพลาดเมื่อคำนึงถึงความเร็วสมบูรณ์มากกว่า 10% เมื่อวัดจากกล้ามเนื้อเชื่อมต้นขา สะโพก และเข่า ส่วนที่เท้าสามารถตัดข้อผิดพลาดได้เพียง 0.9% - 1.1% ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับความเร็วรอบแกนแตกต่างตั้งแต่ 2.25 รัศมี/วินาที (เข่า) - 0.92 รัศมี/วินาที (ข้อเท้า) ข้อผิดพลาดเฉลี่ยสูงสุดคิดเป็นเปอร์เซ็นต์อยู่ที่ข้อเท้า (83.9%) ส่วนที่สะโพก 43.8% และเข่า 12.8%

จินชัน และคนอื่นๆ (Jinshan and others. 1993 : 204) ได้วิเคราะห์การได้ประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 (Analysis of the Goals in the 14th World Cup) ทั้งหมด 52 แมชต์ โดยการดูจากวิดีโอเทป และทำการวิเคราะห์ทั้ง 115 ประตู โดยดูการปฏิบัติประกอบภาพพื้นที่ที่กำหนดขึ้นว่าใช้เทคนิคและแทคติกใด เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการเล่นฟุตบอลโลกครั้งที่ 13

แทคติกที่ใช้ของ 115 ประตู คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คือ การผ่านบอลจากพื้นที่ B 4.3% การเลี้ยงและผ่านบอล 27% เทคนิคที่ใช้ยิงประตูได้สำเร็จคือ การเตะด้วยหลังเท้า 28.7% การโหม่ง 24.4% การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน 24.4% ด้านหน้า 18.3% เมื่อเปรียบเทียบกับฟุตบอลโลกครั้งที่ 13 และฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 เปอร์เซนต์ของการได้ประตูจากการผ่านบอลจากพื้นที่ B การได้ประตูในครั้งแรก พบว่าอยู่ในระดับต่ำ ($p > .05$) เมื่อเปรียบเทียบกับ การได้ประตูในครั้งแรกหลังมีความแตกต่างกับผลจากการโหม่ง มีนัยในระดับสูง ($p < .05$)

ยามานะกะ, ฮิวส์ และลอตท์ (Yamanaka, Hughes & Lott. 1993 : 207) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1990 (An Analysis of Playing in the 1990 World Cup for Association Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นฟุตบอลทั้งหมดของทีมในกลุ่มประเทศเครือจักรภพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น พบว่า ในการสร้างเกมรุกจากการเป็นฝ่ายรับ โดยใช้การเตะส่งในระยะไกลและการเตะจากประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยุโรปสร้างการเล่นโดยการส่งสั้น การวิ่งและการเลี้ยง การครอบครองมีความอันตรายต่อการแพ้ ทีมอเมริกาใต้มีอัตราการยิงประตูโดยการผ่านบอลจากข้างสนามสูงกว่าเปอร์เซนต์ของการผ่านบอลเข้าจากช่วงสุดท้ายของสนาม

การสิ้นสุดของทีมแอมเอรูน ซึ่งเป็นทีมที่มีรูปแบบการเล่นฟุตบอลคล้ายคลึงกับ ทีมอเมริกาใต้ มีมากกว่าสองกลุ่มอื่นจากเครือจักรภพและยุโรป ดันเหตุที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัดคือ เกมการเล่นของทีมส่วนใหญ่เน้นหนักการป้องกัน

งานวิจัยในประเทศ

สมเจตน์ ภูศรี (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอลจากทิศทางและระยะทางต่างกัน ความมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอลจากระยะทาง 15 หลา 18 หลา และ 21 หลา ในทิศทางของมุม 30 องศา 60 องศา จากทางด้านขวามือและซ้ายมือ และในทิศทางของมุม 90 องศา กลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา นักฟุตบอลตัวแทนระดับทีมชาติไทย ระดับถ้วยพระราชทานประเภท ก, ข และกีฬาแห่งชาติ ซึ่งได้เลือกลักษณะกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงแล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากผู้เล่น กองหน้าและกองกลาง จำนวน 30 คน แล้วทำการทดสอบยิงประตูฟุตบอลตามระยะและทิศทางของมุมที่กำหนดให้รวม 15 จุด ๆ ละ 3 ครั้ง และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทดสอบซ้ำ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอล จากทุกระยะทางในทิศทาง 30 องศา ด้านขวามือ และ 90 องศา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอล ที่จำแนกตามระยะทาง 15 หลา และ 18 หลา กับ 21 หลา ในทุกทิศทางมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตาม
3. ประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอล จากทุกระยะทางในทิศทาง 30 องศา ด้านซ้ายมือ และ 60 องศา ด้านขวา-ซ้ายมือ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ประสิทธิผลของการยิงประตูของทุกทิศทางและระยะทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ค่าเฉลี่ยของประสิทธิผลการยิงประตูฟุตบอล จากระยะทาง 15 หลา ในทิศทาง 90 องศา มีค่าสูงที่สุด

นพดล เกตุประทุม (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์รูปแบบการเล่น บาสเกตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุกและการรับเพื่อทราบขนาดรูปร่างนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 4 ทีมสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอล ทีมชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8-15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขันทำการบันทึกวิดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษามีดังนี้

1. การรุกรแบบรวดเร็ว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกรมากที่สุด สัดส่วนการรุกรแบบรวดเร็วของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกรเมื่อฝ่ายป้องกันตั้งป้อมรับและน้อยที่สุดคือการรุกรแบบหมุนคู่
 2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบคนต่อคน ระหว่างทีมจุฬาภกับทีมศรีนครินทรวิโรฒ และทีมจุฬาภกับทีมรามคำแหงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ระหว่างทีมจุฬาภกับทีมศรีนครินทรวิโรฒ ทีมจุฬาภกับทีมรามคำแหง และทีมรามคำแหงกับทีมเทคโนโลยีพระจอมเกล้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และน้อยที่สุดการตั้งรับแบบผสม
 3. ขนาดรูปร่างและประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาบาสเกตบอลชายของทุกทีมมีอายุเฉลี่ย 22-25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71-76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178-184 เซนติเมตร และมีประสบการณ์ในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5-7 ปี
- เฉลิมพล ก่อกิจเถกิงกุล (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ เพื่อทราบรูปแบบการรุกรและรูปแบบการป้องกันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นทีมฟุตบอลที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานประเภท ก. ประจำปี 2537 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยการคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายของการแข่งขันประจำปี 2536 โดยบันทึกวิดีโอเทปในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การรุกรจากด้านข้างใกล้เส้นข้าง เป็นแบบที่ใช้ในการรุกรมากที่สุด รองลงมาคือ การรุกรจากด้านข้างใกล้เส้นหลัง และน้อยที่สุดคือการรุกรอย่างรวดเร็ว
2. การป้องกันแบบผสม เป็นแบบที่ใช้ในการป้องกันมากที่สุด รองลงมาคือ การป้องกันแบบโซนหรือแบ่งเขต ส่วนการป้องกันแบบตัวต่อตัว ไม่นิยมใช้ในการแข่งขัน

สุเมธ อัครพงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับทักษะฟุตบอล ความมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล และเพื่อทราบระดับทักษะฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชน สังกัดสโมสรธนาคารกรุงเทพ ประจำปี พ.ศ. 2540 จำนวน 17 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มศึกษาเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจำปี พ.ศ. 2540 จำนวน 10 เขต เขตละ 17 คน

รวม 170 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย หาเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้คะแนนที่ และแบ่งระดับทักษะฟุตบอลเป็น 5 ระดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .842 - .930 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการ มีค่าความเป็นปรนัยอยู่ระหว่าง .604 - .918 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทุกรายการ มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง .870 - .971 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 รายการ คือ
 - 4.1 การเตะลูกฟุตบอล
 - 4.2 การวอลเลย์ลูกฟุตบอลกระทบผนัง
 - 4.3 การยิงประตู
 - 4.4 การเลี้ยงลูกฟุตบอล
5. แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความสัมพันธ์แต่ละรายการ เป็นรายคู่ มีค่าอยู่ระหว่าง -.023 - .780 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าความสัมพันธ์แต่ละรายการกับคะแนนรวมทุกรายการ มีค่าอยู่ระหว่าง .589 - .921 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 (ครั้งที่ 16) โดยประเทศฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพดำเนินการจัดการแข่งขัน ภายใต้การควบคุมของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) จำนวน 32 ทีม 32 ประเทศ ได้แก่ ทีมชาติบราซิล ทีมชาติสก็อตแลนด์ ทีมชาติโมร็อกโก ทีมชาตินอร์เวย์ ทีมชาติอิตาลี ทีมชาติชิลี ทีมชาติแคเมอรูน ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฝรั่งเศส ทีมชาติแอฟริกาใต้ ทีมชาติซาอุดีอาระเบีย ทีมชาติเดนมาร์ก ทีมชาติสเปน ทีมชาติไนจีเรีย ทีมชาติปารากวัย ทีมชาติบัลแกเรีย ทีมชาติฮอลแลนด์ ทีมชาติเบลเยียม ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติเม็กซิโก ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติสหรัฐอเมริกา ทีมชาติยูโกสลาเวีย ทีมชาติอิหร่าน ทีมชาติโรมาเนีย ทีมชาติโคลัมเบีย ทีมชาติอังกฤษ ทีมชาติตูนิเซีย ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติจาไมก้า และทีมชาติโครเอเชีย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ได้แก่

1. เครื่องรับโทรทัศน์
2. เครื่องเล่นวีดีโอเทป
3. ม้วนวีดีโอเทปบันทึกการแข่งขัน
4. ม้วนวีดีโอเทปบันทึกการยิงประตู เฉพาะการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อติดต่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษารายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4. ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญนำวิดีโอเทปบันทึกภาพการแข่งขันเฉพาะที่มีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลของทุกทีม ไปศึกษาดูเพื่อบันทึกความถี่รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล และวิธีการยิงประตูฟุตบอล โดยใช้ใบบันทึกรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล และใบบันทึกวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเมื่อเกิดการยิงประตูในรูปแบบใดและวิธีการใดก็บันทึก รอยขีดในช่องรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลและวิธีการยิงประตูฟุตบอลนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูล สำหรับคำนวณค่าร้อยละต่อไป

วิธีจัดการกระทำกับข้อมูล

แจกแจงความถี่แต่ละรูปแบบและวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลของทุกทีม แล้วเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

แจกแจงความถี่แต่ละรูปแบบและวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลของทุกทีมแล้ว
เปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขัน
ฟุตบอลโลกปี 1998

รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล	จำนวน	ร้อยละ
1. การส่งทะลุไปข้างหน้า	44	25.73
2. การส่งจากด้านข้าง	26	15.20
3. การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน	23	13.45
4. การเตะมุม	18	10.52
5. การเตะ ณ จุดเตะโทษ	17	9.94
6. การเตะโทษโดยอ้อม	16	9.35
7. การส่งวอลพาส	10	5.84
8. การส่งย้อนกลับหลัง	7	4.09
9. การเตะโทษโดยตรง	6	3.50
10. การส่งดับเบิลพาส	2	1.16
11. การทุ่ม	2	1.16

จากตาราง 1 แสดงว่า การส่งทะลุไปข้างหน้า เป็นรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่
 สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.73 รองลงมาคือ การส่งจากด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ
 15.20 การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 13.45 การเตะมุม คิดเป็นร้อยละ 10.52 การเตะ
 ณ จุดเตะโทษ คิดเป็นร้อยละ 9.94 การเตะโทษโดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 9.35 การส่งวอลพาส
 คิดเป็นร้อยละ 5.84 การส่งย้อนกลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 4.09 การเตะโทษโดยตรง คิดเป็น
 ร้อยละ 3.50 และรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ การส่งดับเบิลพาส
 และการทุ่ม คิดเป็นร้อยละ 1.16 เท่ากัน

ตาราง 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

วิธีการยิงประตูฟุตบอล	จำนวน	ร้อยละ
1. การเตะด้วยหลังเท้า	88	51.46
2. การโหม่ง	34	19.88
3. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน	31	18.12
4. การเตะวอลเลย์	7	4.09
5. การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก	6	3.50
6. อื่นๆ	5	2.92

จากตาราง 2 แสดงว่า การเตะด้วยหลังเท้า เป็นวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.46 รองลงมาคือ การโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 19.88 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 18.21 การเตะวอลเลย์ คิดเป็นร้อยละ 4.09 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก คิดเป็นร้อยละ 3.50 และวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ วิธีการอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.92

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

พื้นที่การยิงประตูฟุตบอล	จำนวน	ร้อยละ
1. เขตโทษ	115	67.25
2. เขตประตู	36	21.05
3. นอกเขตโทษ	20	11.69

จากตาราง 3 แสดงว่า เขตโทษ เป็นพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.25 รองลงมาคือ เขตประตู คิดเป็นร้อยละ 21.05 และพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ นอกเขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 11.69

ตาราง 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตประตูของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในพื้นที่เขตประตู	จำนวน	ร้อยละ
1. การส่งจากด้านข้าง	12	33.33
2. การเตะโทษโดยอ้อม	11	30.55
3. การเตะมุม	9	25
4. การส่งทะลุไปข้างหน้า	3	8.33
5. การส่งย้อนกลับหลัง	1	2.77

จากตาราง 4 แสดงว่า การส่งจากด้านข้าง เป็นรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในพื้นที่เขตประตู คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ การเตะโทษโดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 30.55 การเตะมุม คิดเป็นร้อยละ 25 การส่งทะลุไปข้างหน้า คิดเป็นร้อยละ 8.33 และรูปแบบการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดในพื้นที่เขตประตู คือ การส่งย้อนกลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 2.77

ตาราง 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตโทษ
ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในพื้นที่เขตโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. การส่งทะลุไปข้างหน้า	37	32.17
2. การเลี้ยงหลบคู่แข่ง	20	17.39
3. การเตะ ณ จุดโทษ	17	14.78
4. การส่งจากด้านข้าง	14	12.71
5. การส่งวอลพาส	8	6.95
6. การเตะมุม	6	5.21
7. การส่งย้อนกลับ	4	3.47
8. การเตะโทษโดยอ้อม	4	3.47
9. การส่งดับเบิลพาส	2	1.73
10. การทุ่ม	2	1.73

จากตาราง 5 แสดงว่า การส่งทะลุไปข้างหน้า เป็นรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในพื้นที่เขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 32.17 การเลี้ยงหลบคู่แข่ง คิดเป็นร้อยละ 17.39 การเตะ ณ จุดเตะโทษ คิดเป็นร้อยละ 14.78 การส่งจากด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 12.71 การส่งวอลพาส คิดเป็นร้อยละ 6.95 การเตะมุม คิดเป็นร้อยละ 5.21 การส่งย้อนกลับ คิดเป็นร้อยละ 3.47 การเตะโทษโดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 3.47 และรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดในพื้นที่เขตโทษ คือ การส่งดับเบิลพาส และการทุ่ม คิดเป็นร้อยละ 1.73 เท่ากัน

ตาราง 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลนอกพื้นที่เขตโทษของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลนอกพื้นที่เขตโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเตะโทษโดยตรง	6	30
2. การส่งทะลุไปข้างหน้า	4	20
3. การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน	3	15
4. การส่งย้อนกลับหลัง	2	10
5. การเตะมุม	2	10
6. การเตะโทษโดยอ้อม	1	5

จากตาราง 6 แสดงว่า การเตะโทษโดยตรง เป็นรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดนอกพื้นที่เขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ การส่งทะลุไปข้างหน้า คิดเป็นร้อยละ 20 การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 15 การส่งย้อนกลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 10 การเตะมุม คิดเป็นร้อยละ 10 และรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดในพื้นที่นอกเขตโทษ คือ การเตะโทษโดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 5

ตาราง 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตประตู
ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

วิธีการยิงประตูฟุตบอลในพื้นที่เขตประตู	จำนวน	ร้อยละ
1. การโหม่ง	19	52.77
2. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน	6	16.66
3. การเตะวอลเลย์	4	11.11
4. การเตะด้วยหลังเท้า	3	8.33
5. การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก	2	5.55
6. อื่นๆ	2	5.55

จากตาราง 7 แสดงว่า การโหม่ง เป็นวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในพื้นที่เขตประตู คิดเป็นร้อยละ 52.77 รองลงมาคือ การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 16.66 การเตะวอลเลย์ คิดเป็นร้อยละ 11.11 การเตะด้วยหลังเท้า คิดเป็นร้อยละ 8.33 และวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก และวิธีอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.55 เท่ากัน

ตาราง 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลในพื้นที่เขตโทษ
ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

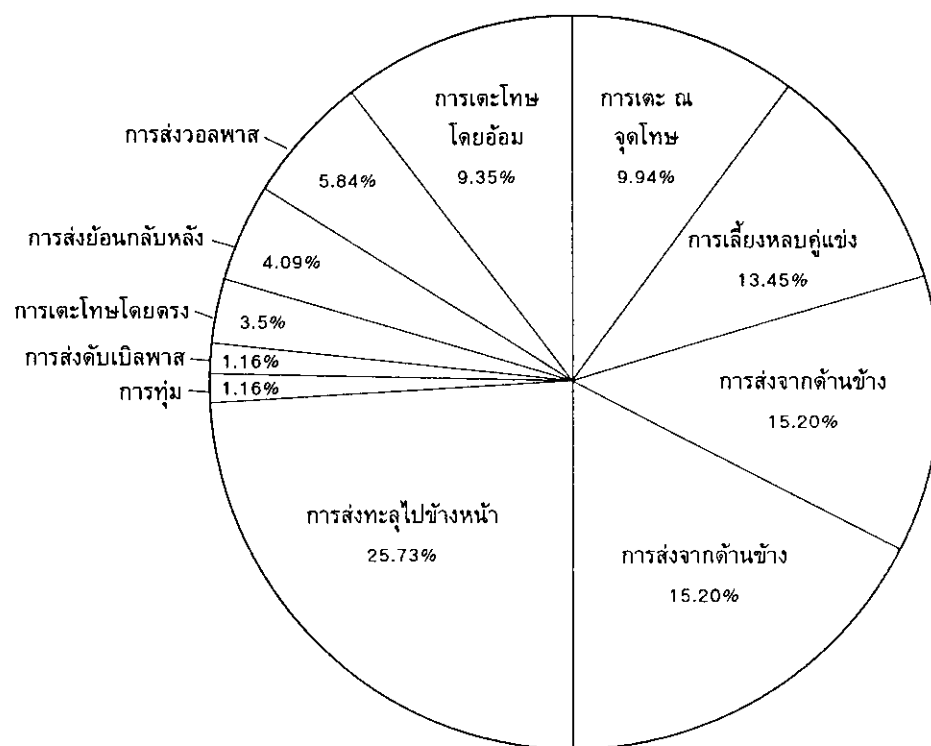
วิธีการยิงประตูฟุตบอลในพื้นที่เขตโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเตะด้วยหลังเท้า	66	57.39
2. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน	25	21.73
3. การโหม่ง	15	13.04
4. การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก	4	3.47
5. การเตะวอลเลย์	3	2.60
6. อื่นๆ	3	2.60

จากตาราง 8 แสดงว่า การเตะด้วยหลังเท้า เป็นวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในพื้นที่เขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 57.39 รองลงมาคือ การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 21.73 การโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 13.04 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก คิดเป็นร้อยละ 3.47 และวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดในพื้นที่เขตโทษ คือ การเตะวอลเลย์ และวิธีการอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.60 เท่ากัน

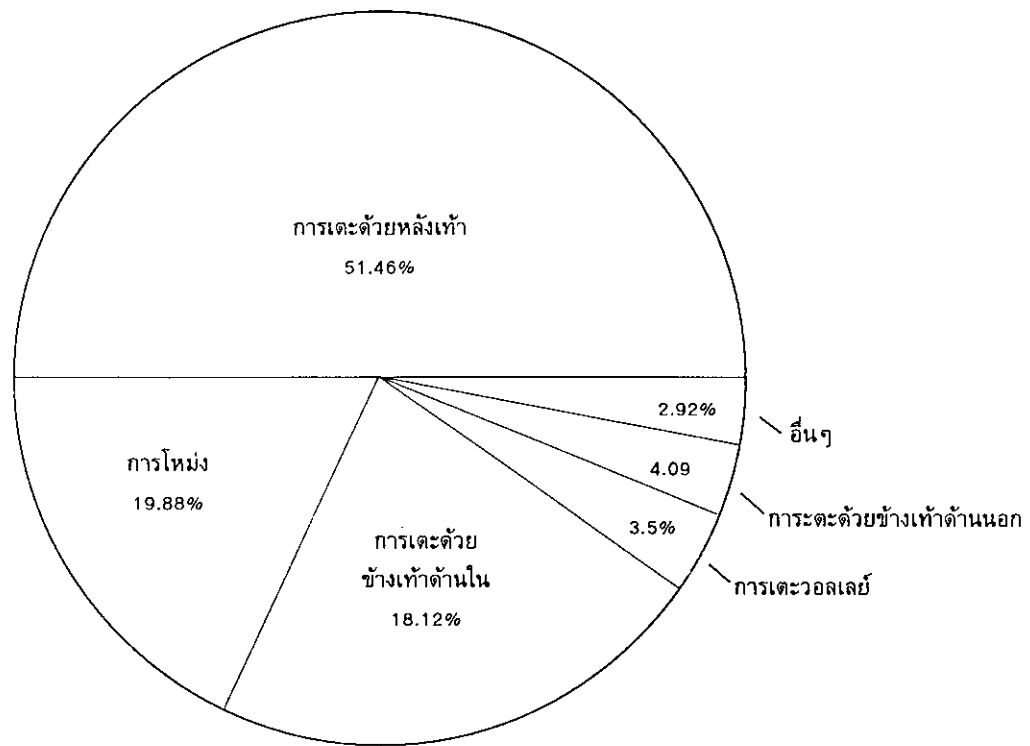
ตาราง 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลนอกพื้นที่เขตโทษ
ของการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

วิธีการยิงประตูฟุตบอลนอกพื้นที่เขตโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเตะด้วยหลังเท้า	19	95
2. อื่นๆ	1	5

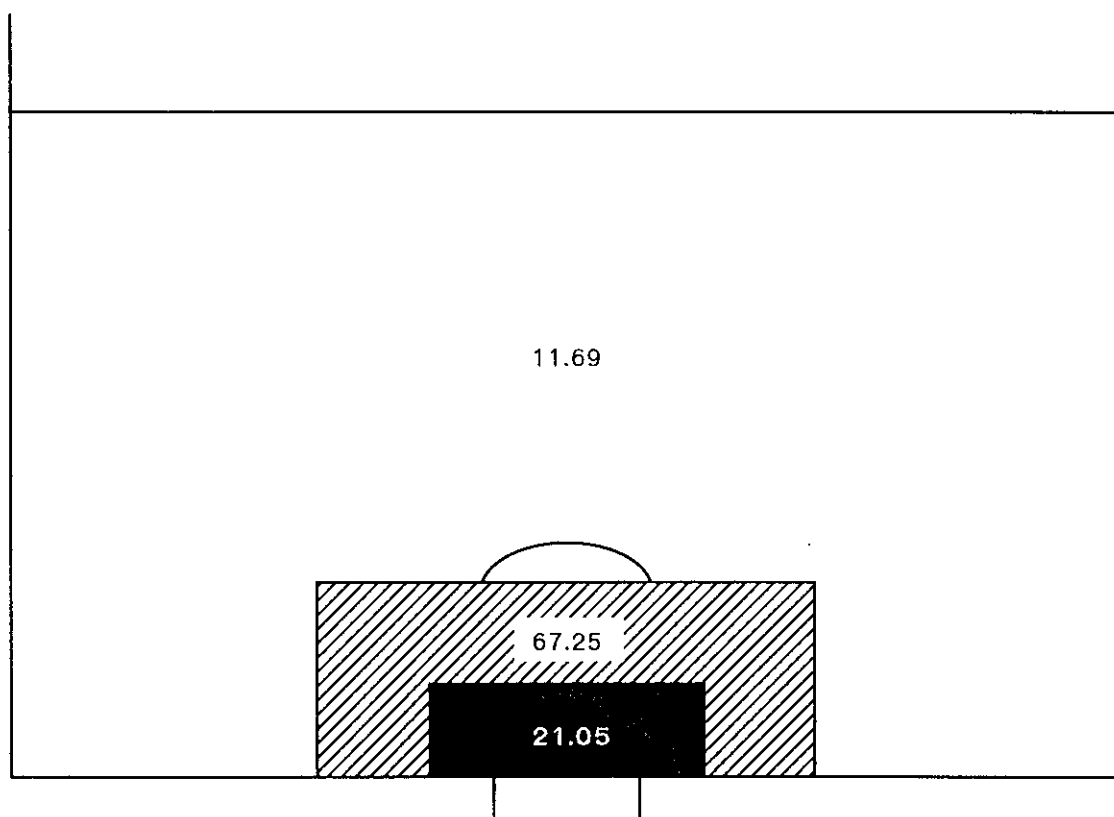
จากตาราง 9 แสดงว่า การเตะด้วยหลังเท้า เป็นวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด นอกพื้นที่เขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 95 และวิธีการอื่นๆ เป็นวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5

ภาพประกอบ 17 แสดงคำร้อยละรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

ภาพประกอบ 18 แสดงค่าร้อยละวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

ภาพประกอบ 19 แสดงค่าร้อยละพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

เขตประตู	มีการยิงประตู	คิดเป็นร้อยละ	21.05
เขตโทษ	มีการยิงประตู	คิดเป็นร้อยละ	67.25
นอกเขตโทษ	มีการยิงประตู	คิดเป็นร้อยละ	11.69

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 รอบสุดท้าย จำนวน 32 ทีม (32 ประเทศ) ได้แก่ ทีมชาติบราซิล ทีมชาติสกอตแลนด์ ทีมชาติโมร็อกโก ทีมชาตินอร์เวย์ ทีมชาติอิตาลี ทีมชาติชิลี ทีมชาติแคเมอรูน ทีมชาติออสเตรเลีย ทีมชาติฝรั่งเศส ทีมชาติแอฟริกาใต้ ทีมชาติซาอุดีอาระเบีย ทีมชาติเดนมาร์ก ทีมชาติสเปน ทีมชาติไนจีเรีย ทีมชาติปารากวัย ทีมชาติบัลแกเรีย ทีมชาติฮอลแลนด์ ทีมชาติเบลเยียม ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติเม็กซิโก ทีมชาติเยอรมัน ทีมชาติสหรัฐอเมริกา ทีมชาติยูโกสลาเวีย ทีมชาติอิหร่าน ทีมชาติโรมาเนีย ทีมชาติโคลัมเบีย ทีมชาติอังกฤษ ทีมชาติตูนิเซีย ทีมชาติอาร์เจนตินา ทีมชาติญี่ปุ่น ทีมชาติจามาิกา และทีมชาติโครเอเชีย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ได้แก่

1. เครื่องรับโทรทัศน์
2. เครื่องเล่นวีดีโอเทป
3. ม้วนวีดีโอเทปบันทึกการแข่งขัน
4. ม้วนวีดีโอเทปบันทึกการยิงประตู เฉพาะการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล

วิธีจัดการกับข้อมูล

แจกแจงความถี่แต่ละรูปแบบและวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลของทุกทีม แล้วเปลี่ยนเป็นคำร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 การส่งทะลุไปข้างหน้า คือรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.73 รองลงมา คือ การส่งจากด้านข้าง คิดเป็นร้อยละ 15.20 การเลี้ยงหลบคู่แข่ง คิดเป็นร้อยละ 13.45 การเตะมุม คิดเป็นร้อยละ 10.52 การเตะ ฆ จุดเตะโทษ คิดเป็นร้อยละ 9.94 การเตะโทษ โดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 9.35 การส่งวอลพาส คิดเป็นร้อยละ 5.84 การส่งย้อนกลับหลัง คิดเป็นร้อยละ 4.09 การเตะโทษโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ส่วนรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ การส่งดับเบิลพาส และการทุ่ม คิดเป็นร้อยละ 1.16

2. วิธีการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 การเตะด้วยหลังเท้า คือวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.46 รองลงมาคือ การโหม่ง คิดเป็นร้อยละ 19.88 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน คิดเป็นร้อยละ 18.21 การเตะวอลเลย์ คิดเป็นร้อยละ 4.09 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก คิดเป็นร้อยละ 3.50 ส่วนวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ วิธีการอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.92

3. พื้นที่การยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 เขตโทษ คือพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.25 รองลงมาคือ เขตประตู คิดเป็นร้อยละ 21.05 ส่วนพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ นอกเขตโทษ คิดเป็นร้อยละ 11.69

อภิปรายผล

1. รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล หรือลักษณะการเล่นก่อนการจบเกมรุกด้วยการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล การเล่นฟุตบอลสมัยใหม่หลักการรุกหรือปรัชญาการรุกมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534 : 67) กล่าวว่า การทะลุทะลวงการตั้งรับของฝ่ายป้องกัน การส่งบอลทะลุทะลวงเข้าโจมตี ต้องใช้เทคนิคการส่งบอลที่รวดเร็วและแม่นยำ ส่วนมากใช้การส่งทฐ การทะลุทะลวงเป็นการรุกตามช่องว่างของกองหลังฝ่ายป้องกัน โดยหาโอกาสส่งทะลุผ่านแนวป้องกันเพื่อเข้าทำประตู หรือการส่งลูกโด้งผ่านแนวป้องกันไปข้างหน้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งนี้ คือ การส่งทะลุไปข้างหน้า โดยอาศัยการส่งบอลด้วยลูกเลียด และลูกโด้ง ตามช่องว่างระหว่างผู้เล่นฝ่ายป้องกัน การรุกแบบนี้เป็นการฉวยโอกาสในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายป้องกันประมาทเลินเล่อ และลงมาตั้งรับไม่ทัน การส่งบอล

และรับบอล ผู้เล่นทั้งสองต้องเข้าใจ และมีความเป็นอย่างดี มีความแม่นยำในการส่งบอล การเคลื่อนที่ของผู้รับบอลต้องดูจังหวะ เพื่อป้องกันการล้ำหน้า อย่างไรก็ตาม เทคนิคและเทคนิคของผู้เล่นที่เข้ายิงประตู ต้องเคลื่อนที่หาช่องว่าง มีความเร็วในการหนีตัวประกบ มีทักษะการหยุดบอลที่ดี มีการครอบครองบอลที่ดี และสุดท้ายคือ การตัดสินใจที่ดีในการยิงประตู ซึ่งจะต้องยิงประตูได้ดีด้วย จึงจะสัมฤทธิ์ผลในการยิงประตู นอกจากนี้รูปแบบในการฝึกเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการรุก ซึ่งในหลักการฝึกฟุตบอลขั้นก้าวหน้า การกีฬาแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป. : 21) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการฝึกดังนี้ ขั้นตอนแรก การฝึกเอกเซอร์ไซส์ฟอร์ม (Exercise Form) คือ การฝึกครอบครองบอลให้สัมพันธ์กัน ในการเคลื่อนที่ของผู้เล่นที่มีลูกบอลและไม่มีลูกบอล ขั้นตอนที่สอง การฝึกเพลย์ฟอร์ม (Play Form) คือ เมื่อประสานและมีความสัมพันธ์ของผู้เล่นอย่างดีแล้ว ให้จบด้วยการยิงประตู โดยกำหนดเขตในการยิงประตู จนกระทั่งสัมฤทธิ์ผลในการยิงประตู ขั้นตอนที่สาม การฝึกคอมเพทิชันฟอร์ม (Competition Form) คือ ฝึกในสถานการณ์จริง โดยให้เริ่มมีฝ่ายป้องกัน 1 คน เมื่อสามารถผ่านฝ่ายป้องกัน 1 คน และยิงประตูสัมฤทธิ์ผล จากนั้นให้เพิ่มจำนวนฝ่ายป้องกันอีกตามความเหมาะสม ขบวนการฝึกในลักษณะนี้เป็นการช่วยพัฒนาความสามารถและความก้าวหน้าของการฝึกผู้เล่นได้เป็นอย่างดี หลักการรุกและปรัชญาการรุกอีกประการหนึ่งคือ การรุกด้วยความกว้าง โดยอาศัยพื้นที่ด้านกว้างของสนามในการเข้าโจมตี ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534 : 66) กล่าวว่า การรุกโดยใช้ความกว้างของสนามก็เพื่อตั้งให้ฝ่ายป้องกันเปิดพื้นที่ช่องว่างขึ้น ทำให้เกิดที่ว่างที่จะพาบอลเข้าไปโจมตีและทำประตูได้ง่าย โดยอาศัยการเล่นบอลทางด้านปีกทั้งสองข้างของผู้เล่นตำแหน่งปีกซ้าย-ขวา แล้วผ่านบอลโด่งเข้ามา ณ จุดนัดหมาย ซึ่งในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งนี้ การรุกด้วยความกว้าง หรือการรุกโดยการส่งจากด้านข้างของสนาม เป็นรูปแบบการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลมากเช่นกัน จากหลักการดังกล่าวจึงทำให้เกิดระบบการเล่นฟุตบอลหลายระบบ ซึ่งระบบการเล่นฟุตบอลมีผลต่อรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล เช่น ระบบการเล่น 3:5:2 ซึ่งวางตำแหน่งผู้เล่นในแดนกลางมาก โดยเน้นการครอบครองบอลในแดนกลางให้มากที่สุด เพราะถ้าลูกบอลอยู่ในการครอบครองของฝ่ายตนเอง โอกาสที่จะแพ้ก็มีน้อย ระบบการเล่นแบบนี้จะใช้การได้เปรียบของจำนวนผู้เล่นในแดนกลางเข้าแย่งลูกบอลจากฝ่ายตรงข้ามกลับมาครอบครองโดยเร็ว และรุกกลับทันที โดยใช้ผู้เล่นแดนกลางทั้งสองข้างซ้าย-ขวา ช่วยสนับสนุนการรุกจากด้านข้างอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทีมเยอรมันเคยใช้ระบบการเล่นแบบนี้ได้ผล และประสบความสำเร็จสามารถคว้าแชมป์โลกในปี 1990 ที่ประเทศอิตาลี ระบบการเล่นอีกระบบหนึ่ง คือ ระบบ 4:4:2 ซึ่งถือว่าเป็นระบบการเล่นที่มีความสมบูรณ์แบบหนึ่ง โดยมีการวางผู้เล่นแดนหลังไว้ 4 คน ทำหน้าที่สกัดกั้นผู้เล่นฝ่ายรุกที่จะเข้ายิงประตู แดนกลาง 4 คน ทำหน้าที่

เชื่อมต่อบอลในแดนหลังไปแดนหน้า และส่งบอลให้ผู้เล่นแดนหน้า 2 คน เข้ายิงประตู ระบบการเล่นนี้มีรูปแบบการรุกและการเล่นคล้ายคลึงกับระบบ 3:5:2 โดยการรุกทางด้านข้างสนาม ซึ่งใช้ผู้เล่นแดนกลางด้านข้างซ้าย-ขวาช่วยสนับสนุนในการรุกจากด้านกว้างของสนาม แล้วผ่านบอลโด่งเข้าหน้าประตูให้ผู้เล่นแดนหน้าเข้ายิงประตู ข้อดีของระบบ 4:4:2 คือ จะมีผู้เล่นในแดนหลังมากขึ้นอีก 1 คน ซึ่งจะช่วยในการป้องกันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งนี้หลายทีมใช้ระบบ 4:4:2 เช่น ทีมบราซิล ทีมอิตาลี ทีมฮอลแลนด์ ทีมเยอรมัน รวมทั้งทีมฝรั่งเศสที่ได้แชมป์โลกมาครองเป็นครั้งแรก นอกจากระบบการเล่นที่ได้กล่าวมายังมีระบบอื่นที่หลายทีมใช้ในการจัดวางผู้เล่น คือ ระบบ 5:4:1 ระบบนี้จะเน้นที่เกมรับโดยมีผู้เล่นกองหลัง 5 คน ซึ่งเป็นการยากที่ฝ่ายรุกจะทะลุทะลวงผ่านแนวป้องกัน ระบบนี้อาจมีจุดอ่อนที่เกมรุกในแดนหน้า เนื่องจากมีผู้เล่นกองหน้าคนเดียว ซึ่งอาจทำให้ประสิทธิภาพของการรุกเข้ายิงประตู มีโอกาสการได้ประตูน้อยด้วย

ส่วนรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งนี้ เช่น การเลี้ยงหลบคู่แข่ง เป็นรูปแบบการรุกที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวในการหลบหลีกผู้เล่นฝ่ายป้องกันก่อนที่จะเข้ายิงประตู ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่ยากที่จะผ่านแนวป้องกันของกองหลังที่มีจำนวนมาก ยกเว้นผู้ที่เลี้ยงบอลจะมีทักษะที่ดีเยี่ยมจึงจะสามารถเข้ายิงประตูได้ ลักษณะการเล่นรูปแบบนี้จะใช้ในบางโอกาสเท่านั้น ส่วนมากจะใช้การประสานงานของผู้เล่นเป็นกลุ่ม (Group Tactics) ซึ่งในฟุตบอลโลกครั้งนี้รูปแบบการรุกโดยการประสานงานเป็นกลุ่มที่สัมฤทธิ์ผลมากอีกรูปแบบ คือ การเตะมุม และการเตะโทษโดยอ้อม โดยลักษณะการเล่นจะเป็นการผ่านบอลโด่งเข้ามาที่หน้าประตู แล้วเข้าทำประตูด้วยการโหม่ง ซึ่งทุกทีมนิยมเล่นมาก ส่วนรูปแบบการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุด คือ การส่งดับเบิลพาส และการทุ้ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะการเล่นของการส่งดับเบิลพาสเป็นการส่งไปมาระหว่างผู้เล่นที่ต่อเนื่องแล้วเข้ายิงประตู ซึ่งถ้าถูกผู้เล่นฝ่ายป้องกันประกบตัวต่อตัวการเล่นจะทำได้ยากมาก เช่นเดียวกับการทุ้ม การเคลื่อนที่ของลูกบอลช้า ทำให้ฝ่ายป้องกันเข้าสกัดกันได้ง่าย โอกาสที่จะได้ประตูจึงมีเปอร์เซ็นต์น้อย

2. วิธีการยิงประตูฟุตบอล เป็นเทคนิคการเล่นฟุตบอลที่มีความสำคัญที่ทำให้เกิดการได้ประตู ซึ่งเทคนิคการเตะบอลและส่งบอลสามารถประยุกต์ใช้สำหรับการยิงประตูได้เช่นกัน โดยเทคนิคทั้ง 2 มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ความแม่นยำ เช่นเดียวกันในการยิงประตูทุกครั้ง ผู้เล่นยิงประตู ต้องการให้ลูกบอลที่ยิงนั้นมีความแม่นยำ และมีความรุนแรง การยิงประตูจึงจะสัมฤทธิ์ผล ในการแข่งขันฟุตบอลครั้งนี้ การเตะด้วยหลังเท้า คือวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด นิพนธ์ กิตติกุล (2525 : 416) กล่าวว่า เพื่อให้การยิงประตูประสบผลสำเร็จ

ในด้านความแม่นยำ และมีพลังแรงที่สุด ผู้เล่นควรใช้เทคนิคการเตะด้วยหลังเท้า เพราะหลังเท้าเป็นบริเวณกระดูกที่มีความแข็งแรงและมีผิวหน้ากว้างใหญ่ ทำให้เกิดความแม่นยำและมีพลังแรง ผู้เล่นกองหน้าหรือตำแหน่งอื่นที่มีโอกาสยิงประตู ส่วนมากใช้การเตะด้วยหลังเท้าในการยิงประตู เพราะนอกจากจะมีความแม่นยำและความรุนแรง ยังสามารถยิงได้ทุกพื้นที่ ทุกระยะ ทั้งระยะใกล้และระยะไกล จึงเห็นได้ชัดเจนจากการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งพบว่าในจำนวนวิธีการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลนอกพื้นที่เขตโทษ ใช้วิธีการเตะด้วยหลังเท้า 19 ประตู จาก 20 ประตู ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการเตะด้วยหลังเท้า นอกจากนี้ยังมีวิธีการยิงประตูอีกวิธีหนึ่งที่สัมฤทธิ์ผลมากเช่นกันคือ การโหม่ง ซึ่งเป็นวิธีการเดียวที่ใช้ศีรษะในการทำประตู โดยวิธีการโหม่งได้ประตู การเตะมุม และการเตะโทษโดยอ้อม ลักษณะการเล่นรูปแบบดังกล่าว จะใช้การผ่านบอลโด่งจากด้านข้างสนามเข้ามาที่หน้าประตู ซึ่งการโหม่งคือวิธีที่ดีที่สุดในการเข้ายิงประตู ส่วนวิธีการอื่นๆ ที่สัมฤทธิ์ผลน้อย เช่น การเตะด้วยปลายเท้า การใช้ลำตัว และเข่า เพราะวิธีดังกล่าวขาดความแม่นยำ และขาดความรุนแรง การยิงประตูจึงสัมฤทธิ์ผลน้อย

3. พื้นที่การยิงประตูฟุตบอล แบ่งออกเป็น 3 เขต คือ เขตประตู เขตโทษ และนอกเขตโทษ โดยพบว่า เขตโทษ คือพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด ซึ่งพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลมีผลต่อรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล และวิธีการยิงประตูฟุตบอล เช่น ในพื้นที่เขตประตู ประสิทธิภาพของการโหม่งทำประตูสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด โดยลักษณะของรูปแบบจะมาจากการเตะมุมและการเตะโทษโดยอ้อม โดยการผ่านบอลโด่งเข้ามาที่หน้าประตู การเข้ายิงประตูด้วยการโหม่งจึงทำได้ดีกว่าวิธีอื่น ในพื้นที่เขตโทษ การเตะด้วยหลังเท้า คือวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด เพราะการยิงประตูในพื้นที่นี้ ผู้เล่นกองหน้าต้องการความแม่นยำและความแรง จึงนิยมใช้การเตะด้วยหลังเท้าเพื่อให้การยิงประตูมีประสิทธิภาพ และสุดท้ายพื้นที่นอกเขตโทษ จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า 95 เปอร์เซ็นต์ ใช้วิธีการเตะด้วยหลังเท้า และรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดในพื้นที่นอกเขตโทษคือ การเตะโทษโดยตรง การเตะโทษโดยตรงเกิดขึ้นจากการทำผิดกติกาของผู้เล่น ซึ่งผู้ตัดสินอาจตัดสินโดยการให้ใบเหลือง หรือให้ออกจากการแข่งขันก็ได้ ในการเตะโทษโดยตรงผู้เล่นสามารถเตะและยิงประตูเข้าโดยลูกบอลไม่ต้องถูกผู้เล่นอื่นก็ได้ ถ้าลูกนั้นเข้าภายในประตูก็ถือว่าเป็นการได้ประตู

อย่างไรก็ดีในปัจจุบันการเล่นฟุตบอลที่ดีจำเป็นต้องมีพื้นฐานการเล่นที่ดี และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของผู้เล่นทุกคน อีกประการหนึ่งที่จะขาดไม่ได้คือการยิงประตู ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเล่นฟุตบอลเช่นกัน ในการแข่งขันทุกทีมทุกคนต้องพยายามยิงประตูให้ได้ เพราะชัยชนะของการเล่นฟุตบอลได้มาจากการยิงประตูฟุตบอลที่

สัมฤทธิ์ผล ทีมใดได้ประตูมากกว่าก็จะเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้นการที่ทีมจะประสบความสำเร็จต้องมีความสมบูรณ์พร้อมในหลายๆ ด้าน และองค์ประกอบที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้คือ รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล วิธีการยิงประตูฟุตบอล และพื้นที่การยิงประตูฟุตบอล เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีประโยชน์ ถ้าได้นำไปประยุกต์ใช้ในการรุกเข้ายิงประตู เพราะทั้งสามประการที่ได้กล่าวมาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันในการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสามารถดัดแปลงและนำรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลไปใช้ในการฝึกซ้อม และเป็นยุทธวิธีของทีมฟุตบอลในการแข่งขันได้
2. ควรทำการศึกษาในลักษณะเดียวกัน โดยใช้การแข่งขันฟุตบอลภายในประเทศ หรือเฉพาะทีมในทวีปเอเชีย
3. ควรทำการศึกษาในลักษณะเดียวกัน โดยศึกษาการยิงประตูที่สัมฤทธิ์ผลและไม่สัมฤทธิ์ผล
4. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบกับทีมหญิง หรือทีมในระดับเยาวชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การกีฬาแห่งประเทศไทย. คู่มือการฝึกฟุตบอลขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์, 2537.

_____. คู่มือการฝึกสอนกีฬาฟุตบอลขั้นก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.

เฉลิมพล ก่อกิจเถลิงกุล. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ตปรินติ้ง, 2534.

นพดล เกตุประทุม. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ปี 2535.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2536. อัดสำเนา.

นิพนธ์ กิตติกุล. หลักการเล่นฟุตบอลสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2525.

ประโยค สุทธิสง่า. ทักษะกีฬาฟุตบอลนิยม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

_____. รายงานการวิจัยการพัฒนาแบบทดสอบทักษะฟุตบอลระดับอุดมศึกษาไทย.

กรุงเทพฯ : 2539.

ประวิทย์ ไชยสาม. คู่มือและแบบทดสอบฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

ปรีชา เผือกขวัญดี. ฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์, 2525.

สุเมธ อัครพงศ์. การศึกษาระดับทักษะฟุตบอลของนักกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 13.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2541. อัดสำเนา.

สมเจตน์ ภูศรี. ประสิทธิผลของการยิงประตูฟุตบอลจากทิศทางและระยะทางต่างๆกัน.

ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2530. อัดสำเนา.

Barrow, Harold M. and McGee Rosemary. A Practical Approach to Measurement in Physical Education. 3 rd ed. London : Lea and Febiger, 1979.

Hernandez, Moreno Jose. "Study About the Analysis of the Play's Action in Team Sports : Application to Basketball (Estudiosobre El Analisis De La Accion De Juego En Los Deporte De Equipo : Su Aplicacion A1 Baloncesto)," Dissertation Abstracts International. 50 : 03C ; November, 1987.

Jinshan, X. and others. "Analysis of the Goals in the World Cup," in Science and Football II. Edited by Picilly, T.J. Clerk and A. Stibbe. London : St. Edmundsbury, 1993.

Rodano, R. and R. Tawana. "Three-Dimension Analysis of Instep Kick in Professional Soccer Players," in Science and Football II. Edited by Picilly, T. J. Clark and A. Stibbe. London : St. Edmundsbury, 1993.

Yamanaka, K., M. Hughes & M. Lott. "An Analysis of Playing in the 1990 World Cup for Association Football," in Science and Football II. Edited by Picilly, T.J. Clerk and A. Stibbe. London : St Edmundsbury, 1993.

ภาคผนวก

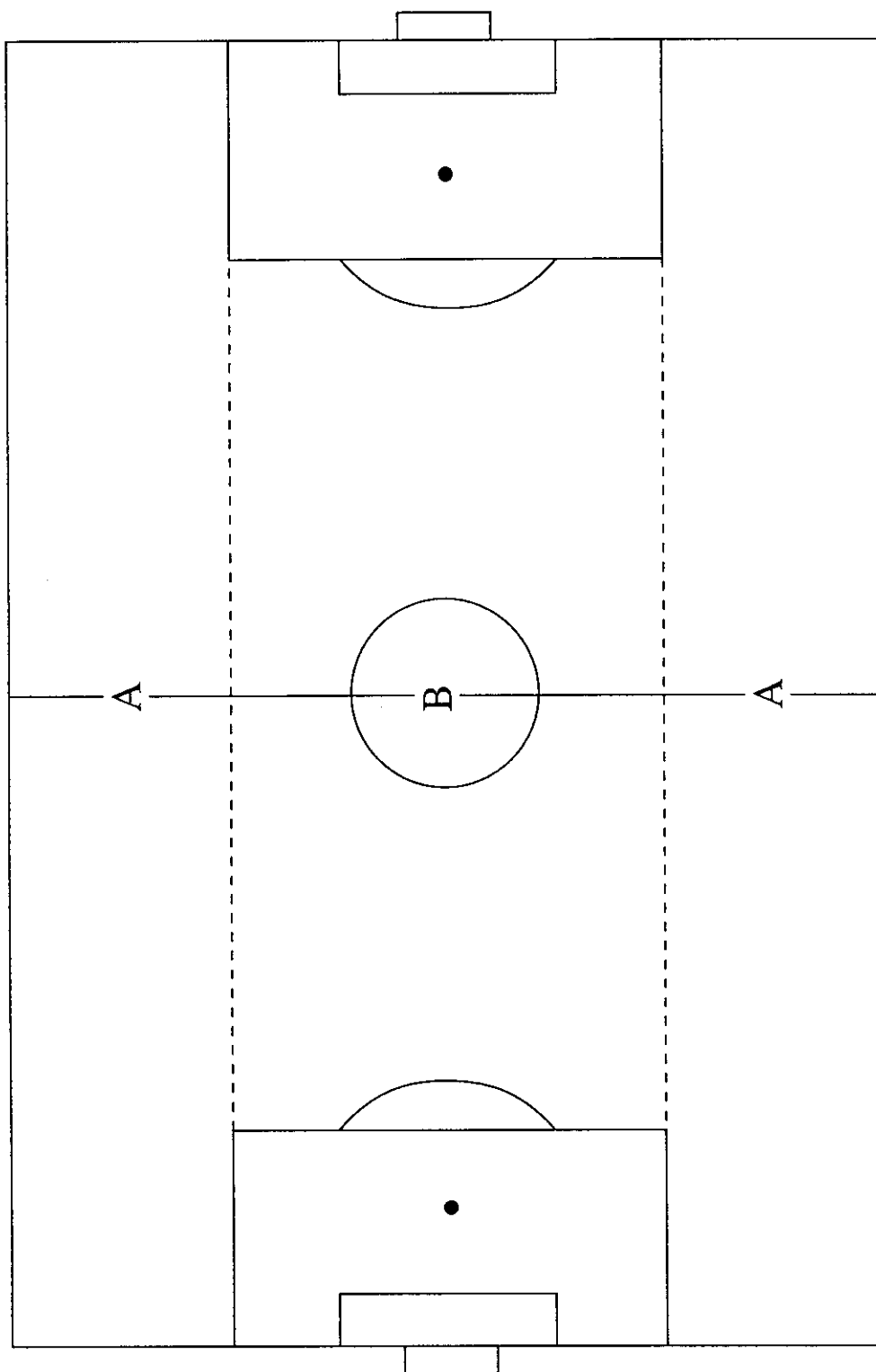
ใบบันทึกรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล

รูปแบบ	การแข่งขัน..... ระหว่าง..... กับ..... วันที่..... สถานที่.....			
	พื้นที่	รอยขีดความถี่	รวม	เปอร์เซ็นต์
การส่งทะลุไปข้างหน้า	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การส่งจากด้านข้าง	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การเลี้ยงหลบคู่แข่งขัน	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การเตะมุม	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การเตะ ณ จุดเตะโทษ	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การเตะโทษโดยอ้อม	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			

รูปแบบ	การแข่งขัน..... ระหว่าง..... กับ.....			
	วันที่..... สถานที่.....			
	พื้นที่	รอยขีดความถี่	รวม	เปอร์เซ็นต์
การส่งวอลพาส	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การส่งย้อนกลับหลัง	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การเตะโทษโดยตรง	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การส่งดับเบิลพาส	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			
การทุ่ม	เขตประตู			
	เขตโทษ			
	นอกเขตโทษ			

ใบบันทึกวิธีการยิงประตูฟุตบอล

วิธีการ	เวลา/ นาที พื้นที่	ครั้งแรก			ครั้งหลัง			รวม	เปอร์เซ็นต์
		15	30	45	60	75	90		
การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								
การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								
การเตะด้วยหลังเท้า	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								
การเตะวอลเลย์	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								
การโหม่ง	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								
อื่นๆ	เขตประตู								
	เขตโทษ								
	นอกเขตโทษ								

ภาพประกอบ 20 สนามฟุตบอลที่ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายกรกต คงทน
วัน เดือน ปีเกิด	7 ตุลาคม 2513
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	70 ถนนนิคมสายกลาง ตำบลโนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโนนกลางวิทยาคม กรมสามัญศึกษา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
พ.ศ. 2534	ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ
พ.ศ. 2536	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998

บทคัดย่อ
ของ
กรกต กองทน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

ตุลาคม 2542

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อทราบรูปแบบการยิงประตูฟุตบอล ในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 รอบสุดท้าย ที่ประเทศฝรั่งเศส ทั้งหมด 32 ทีม โดยใช้วิดีโอเทปบันทึกการแข่งขัน และวิดีโอเทปบันทึกการยิงประตู เฉพาะการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผล

ผลการศึกษาพบว่า

1. การส่งทะลุไปข้างหน้า คือรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งจากด้านข้าง ส่วนรูปแบบการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดคือ การส่งดับเบิลพาส และการทุ่ม
2. การเตะด้วยหลังเท้า คือวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือ การโหม่ง ส่วนวิธีการยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดคือ วิธีการอื่นๆ
3. เขตโทษ คือพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด รองลงมาคือ เขตประตู ส่วนพื้นที่การยิงประตูฟุตบอลที่สัมฤทธิ์ผลน้อยที่สุดคือ นอกเขตโทษ

AN ANALYSIS OF FOOTBALL SHOOTING PATTERNS
IN THE 1998 WORLD CUP

AN ABSTRACT
BY
KORAKOT KONGTON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 1999

The purpose of this study was to analyze football shooting patterns in the 1998 World Cup. All 32 teams of the final round in France were studied by video reviewing.

After the data were statistically treated, it was found as follows:

1. The most successful shooting pattern was through pass. The less successful shooting pattern was corner flag and the least successful patterns were double pass, and throw-in.
2. The most successful shooting method was the instep-of-the-foot kick. The less successful shooting method was heading and the least successful shooting methods were the others.
3. The most successful shooting area was goal-area. The less successful shooting area was penalty-area and the least successful shooting area was outside the penalty-area.